Ч. 72 (15.162). Lwów, środa 29. marca 1939. Rok LX.
Ч. 72 (15.162). Львів, середа 29. березня 1939. Рік LX.
Opłata pocztowa uiszczona gotówką

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ ВРАНЦІ. ВИДАННЯ: А. Б.

DIŁO
Wychodzi codziennie rano.

Редакція й Адміністрація: ЛЬВІВ, РИНОК Ч. 10. II. ПОВ.
Телефон Редакції 246-46
Телефон Адміністрації 229-41
Телефон Друкарні 229-26
Адреса для телегр.: Діло Львів
Конто: П. К. О. Львів 501.060.
„ Банку Чеських Легіон Прага „Діло".
Рукописів не звертаємо.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
місячно (з книжкою) . 5.00 зол
чвертьрічно . . . . 15.00 „
піврічно . . . . . . 30.00 „
річно . . . . 60.00 „
В АМЕРИЦІ 1.50 ДОЛ., У ЧЕХОСЛОВАЧЧИНІ 30 КОР. Ч., У ВСІХ ІН. КРАЯХ 7.50 ЗОЛ. П.
ОДИН ПРИМІРНИК 20 СОТ.

ВСІ ТОЧНІ ПЕРЕДПЛАТНИКИ ДІСТАЮТЬ ЩОМІСЯЦЯ БЕЗПЛАТНО КНИЖКУ Б-КИ „ДІЛА" В ОБЕМІ 10—15 АРКУШІВ ДРУКУ.

Обєднаним фронтом до виборів на радних столичного міста Львова!

УКРАЇНСЬКІ ВИБОРЦІ!

Стоїмо перед новою спробою сил, перед новим іспитом політичної зрілости та національної єдности.

На день 21. травня 1939. р. розписано вибори до міської ради столичного міста Львова.

Самоуправні вибори — це боротьба громадян за участь в управі міста.

У боротьбі здобувають перемогу ті, що добре зорганізовані, солідарні й обєднані.

Для нас українців і українок мають вибори до Ради міста Львова велике національно-політичне значіння.

Українці й Українки міста Львова підуть до виборів обєднаним фронтом, БО ВСІ УКРАЇНСЬКІ ПОЛІТИЧНІ ОРГАНІЗАЦІЇ ОБЄДНАЛИСЯ В ОДНІМ ВИБОРЧІМ КОМІТЕТІ.

Український Обєднаний Виборчий Комітет закликає Вас, Українські Виборці, щоби Ви всі громадно і солідарно підготовили ці вибори, пішли до виборів та здобули належне представництво в міській Раді м. Львова.

УКРАЇНСЬКІ ВИБОРЦІ!

Тепер голос за Вами. Ви маєте своїми голосами вибрати своїх представників до Ради столичного міста Львова, щоб вони стояли на сторожі прав українських громадян.

Ви маєте здобути представництво відповідне до числа українського населення у Львові.

ВСІ ДО ВИБОРІВ, ЗА УКРАЇНСЬКЕ ПРЕДСТАВНИЦТВО В РАДІ МІСТА ЛЬВОВА!

Українці й Українки! Виборці!

Нікого з Вас не забракне при виборчій урні! А це буде перемогою українського громадянства міста Львова!

Львів, дня 22. березня 1939.

УКРАЇНСЬКИЙ ОБЄДНАНИЙ ВИБОРЧИЙ КОМІТЕТ:

Епископ о. Бучко Іван; Д-р Біляк Степан; Д-р Брик Іван; Буняк Порфір; Д-р Бурачинський Тит; Галібей Михайло; Галущинський Іван; Дир. Герасимович Сильвестер; Гординська Олена; Д-р Гижа Іван; о. Дзерович Юліян; М-р Дзьоба Маріян; Капустієва Анна; През. Каратницький Модест; Дир. Ковтунюк Ярослав; Д-р Коновалець Мирон; о. прал. Куницький Леонтій; Костюк Петро; Крупський Петро; Дир. Кузик Ст.; Дир. Кузьмович Вол.; Д-р Левицький Кость; Д-р Левицький Дм.; Дир. Луцький Остап; Макарушкова Евгенія; Малицька Константина; Д-р Марітчак Олександер; Ред. Матчак Михайло; Пос. Мудрий Василь; Інж. Павликовський Юліян; Ред. Паліїв Дмитро; Дир. Палій Андрій; Пartика Григорій; Дир. Радловський Орест; Д-р Раковський Іван; Рудницька Мілена; Інж. Савойка Любомир; Дир. Сінгалевич Володимир; Дир. Скопляк Ярослав; о. ректор Сліпий Йосиф; Д-р Старосольський Володимир; Д-р Стахів Матвій; Стефанівський Михайло; М-р Турчин Микола; Фіголева Стефанія; Ціпановська Ольга; Шепарович Олена; Дир. Шепарович Юліян; о. Ігумен Чепіль Йосиф; Ясінчук Лев.

ДІЛОВИЙ КОМІТЕТ:

М-р Дзьоба Маріян; Капустієва Анна; Костюк Петро; Крупський Петро; Д-р Марітчак Олександер; Ред. Матчак Михайло; Дир. Радловський Орест; Інж. Савойка Любомир; М-р Турчин Микола; Шепарович Олена.

ТЕХНІЧНИЙ КОМІТЕТ:

М-р Бородайко Богдан; М-р Дзьоба Маріян; Добрянський Агатон; Ред. Матчак Михайло; Дир. Радловський Орест.

Січовики висадили у повітря мадярський поїзд

ХТО КОМАНДУЄ КАРПАТОУКРАЇНСЬКИМИ ВІЙСЬКАМИ?

(Телефоном від власного кореспондента).

Прага, 27 березня 1938.

В Карпатській Україні бої йдуть дальше. Військову акцію ведуть підполк. Малик і ген. Петрів, який — як виявляється — не згинув. Січовики висадили під Раховом мадярський військовий поїзд; при тім згинув один мадярський ґенерал.

Роман Голіян.

(Телефон передавав слова нашого кореспондента дуже невиразно, тому нам не вдалося всього записати).

Українці з Пряшівщини боронять Словаччину перед мадяр. наїздом.

ПРОТИУКРАЇНСЬКІ ІНТРИГИ РОСІЙСЬКИХ ЕМІГРАНТІВ У ЮГОСЛАВІЇ. — ХТО РОЗСТРІЛЯВ 180-ОХ СІЧОВИКІВ У ТЯЧЕВІ? — БОЇ НЕ ВГАВАЮТЬ. — НЕ ЗВАЖАЮЧИ НА МАДЯРСЬКИЙ ДЕМАРШ, РУМУНСЬКА ПРЕСА ДАЛЬШЕ ПИШЕ ПРИХИЛЬНО ПРО КАРПАТСЬКУ УКРАЇНУ. — ФЕНЦИКА НЕ ПУСКАЮТЬ ДО КАРПАТСЬКОЇ УКРАЇНИ.

(Телефоноґрама „Українських Вістей").

Букарешт, 27.III. год. 23.

Останній транспорт українських емігрантів з Карпатської України, що відїхав з Клюжа до Югославії, серби не впустили. Транспорт спинився на румунській граничній стації Джімболія. Це маленька стація, менша ніж Снятин. 197 емігрантів сидить у холодних вагонах, без білля і харчів. Їхня доля справді трагічна.

Яка причина такої несподіванки?

Нині приїхала до Букарешту 4-членна делегація від емігрантів. Вони оповідають, що це „заслуга" москалів, які в Югославії займають високі посади. Вони підмовили сербів до такого кроку, представляючи українців як крайно ворожий елемент у відношенні до сербів.

Ваш кореспондент телефонував нині до Чернівців, до комітету помочі збігцям і алярмував за негайною допомогою. Комітет був тим заскочений, всеж обіцяв, що поміч у харчах і біллю негайно вишле. Делеґація емігрантів була нині у букарештенського префекта поліції та вияснювала долю того транспорту. Нічого позитивного поки що не осягнула.

Справа 180-ох розстріляних січовиків у Тячеві, які були приневолені вернутися з Румунії у Карпатську Україну, досі запрятує тутешні уми. Я зібрав такі дані:

Румуни передали січовиків після того, як командуючий мадярський старшина заручив словом, що їм нічого не станеться. Опісля всі 180 січовиків розпрощалися зі життям. На інтервенцію з румунського боку мадяри відповіли, що мадярське військо тут ні при чому, бо не воно виконувало екзекуцію.

Бої в Карпатській Україні не вгавають. Мадярські мисливські літаки часто кружляють над районом Богдана і відтіль чути густу стрілянину.

Що до числа карпатоукраїнського війська, то воно важке до ствердження. Хто командує — не відомо. Один з організаторів „Січі", учитель з Великого Бичкова, Волощук, застрілився і в той спосіб урятувався від мадярського полону.

Румунська преса дальше містить статті про Карпатську Україну, маю дані, що мадяри зверталися до румунської преси з просьбою, щоб вона перестала містити статті про Карпатську Україну, але демарш не мав ніякого успіху. Румунська преса дальше живо займається карпатоукраїнськими справами. Між іншим заперечує мадярські вістки про спокій у Карпатській Україні та стверджує, що бої йдуть дальше. Між іншим румунська преса твердить, що українці з Пряшівщини масово голосяться до словацької армії та бороняться перед мадярською окупацією.

Бродій переговорює з москофілами й мадяронами у справі наладнання автономічного апарату. Він твердить, що Горті десиґнував його на намісника Карпатської України, але характеристичне: досі він бував лиш у тих місцевостях, які по віденському арбітражі припали Мадярщині. У свіжо окупованих місцевостях він ще не був. Мабуть навіть Бродія туди не впускають.

Тут з напруженою увагою слідять за розвитком подій на заході. Кружляють ріжні версії, щодо всяких нот, демаршів і т. д. Ситуацію вважають незвичайно напруженою. І. П.

Під загрозою військової акції

ДОМАГАЄТЬСЯ МАДЯРЩИНА СХІДНОЇ СЛОВАЧЧИНИ ПО ЛІНІЮ КОШИЦІ-ПРЯШІВ-МУШИНА.

БУДАПЕШТ, ПАТ. Як інформують з політичних кол, мадярський уряд рішений поставити словакам рішучі вимоги та домагатися границі, що йшла б здовж залізничної лінії Кошиці—Пряшів—Мушина. Якщо словацька делеґація не приняла б тих домагань, ще в понеділок вечором мадяри мали приступити до дальшої військової акції.

—o—

Тиждень під німецьким протекторатом.

(Від власного кореспондента).

Прага, 22. березня 1939.

Минув перший тиждень, від коли німецькі війська обсадили Чехію та Моравію на чолі з Прагою. Перше приголомшуюче враження від цього громового удару уступило місце спокійнішому поглядові на речі, хоч усіх ще непокоїть питання, що буде далі. Та це питання непокоїть тепер цілий світ, а нашому тутешньому світові довліє злоба його. Цією злобою нашого тутешнього дня є питання, що показав перший тиждень німецького протекторату над Чехією та Моравією?

Цей тиждень був до деякої міри показним і для німців і для чехів. **Почнім від німців.**

Що німецький військовий апарат показав себе при цій операції **на нечуваній організаційній висоті,** це не диво. Німці мають природний хист до організації, до оперування великими суцільними масами, **то цей хист і** тут проявився з найкращого боку. Обсадження простору в 50 тисяч кв. кільометрів із населенням майже 9 міл. душ відбулось за неповні 24 години в повному порядку, без найменшого інциденту, без одного стрілу. Правда, не було ніде опору, але все-ж ввести в рух такий величезний апарат і в такому короткому часі поставити його на нове місце, наче він іспоконвіку там стояв — це майстерний чин, гідний загального подиву.

Коли перед роком таким самим способом і з такою самою прецизністю обсаджено Австрію, то справа там стояла цілком інакше. В Австрії на німецьке військо чекала братня людність, там його стрічали квітами та сльозами радости, там не треба було ні такого великого апарату, ні стільки зброї — там це була справді військова прогулька. **Тут німці йшли до ворожого краю,** між сфанатизований славянський нарід, до-краю все ще добре озброєний і здатний до опору. Інші тут були приготування, з більшим натиском мусів бути проведений похід, ціла акція мусіла бути гостріша, суворіша, більш монументальна і разом із цим більш блискавична — і все це виконано так, що всі великі полководці від Олександра Македонського до Наполеона мусіли від заздрости в гробі хіба перевернутись.

Нема сумніву, що Німеччина мала тут не лише матеріяльну, але й моральну мету. Вона не тільки хотіла обсадити Чехію та Моравію, але й показати світові свою військову могутність — показати наочно. Бо те, що чужі посли, військові аташе та шпигуни можуть бачити на парадах і маневрах, це все таки гра, а те, що вони бачили у Празі — це вже був передсмак справжньої війни. Коли б не ця моральна мета, то для обсадження самої Праги вистачило б десятої частини того війська всіх формацій, що його сюди стягнули. Враження справді було потрясаюче. Здавалося, що перед цією стихійною силою ніщо не встоїться, вона все змете та знищить на своєму шляху. Наче ґіґантичний паровий валець котився по вулицях Праги, напір був чимраз дужчий, чимраз сильніший, не було йому ні кінця-краю, ні впину. Це була демонстрація, і світ мусів її приняти до відома.

Та до цього загал був більше-менше приготований. Що далеко більше здивувало, це **досить лагідні методи,** яких ужили німці в управлінні обсадженим краєм. Практика знає ріжні форми такого управління: окупацію, диктатуру. Ніщо не перешкоджало німцям ужити цих суворіших форм, але вони вибрали лагіднішу: **протекторат.** Тих тринацять точок, оголошених зараз на третій день по обсадженні, здивували не тільки чехів, але й багатьох німців. Правда, майже до кожної точки додано застереження, що вона може бути скасована, коли того вимагатимуть інтереси цілої держави, але ніхто не примушував німців ані до тих точок, ані до застережень. Поруч із цією „конституцією“ залишено чехам їх президента, майже всі міністерства, навіть парлямент (чехи його тепер самі скасували й замінили Національним Вибором (Радою) із 50 осіб). Супроти культурної автономії, про яку була мова в первісному капітуляційному документі, підписаному у Берліні, це дуже великий крок уперед.

Можливо, що й тут **не обійшлось без обрахунку на моральне враження на чужий світ.** Як демонстрація військової могутности мала показати світові, як поважно треба числитися з Germania militans, так демонстрація німецької лагідности на полі цивільного управління має показати іншим народам, що їх чекає в ролі покірного телятка. Треба сказати, що й тут враження, на яке рахували, справді прийшло. Принайменше серед чехів по проголошенні тих 13 точок приголомшеність перших днів уступила місце значному заспокоєнню, а в деяких кругах навіть свого роду задоволенню.

Тепер до чехів. Народи можна поділити на такі, що вміють розказувати та слухати, на такі, що вміють або розказувати або слухати, й нарешті на такі, що не вміють ані розказувати ані слухати. **Чехи тепер показали, що належать до середньої групи:** розказувати вони не вміють, але зате чудово вміють слухати. Словаки дістали, бодай номінально, далеко більше, ніж чехи, а проте десь у Тирнаві вже були бомбові замахи проти німців, та й узагалі на Словаччині нема і ще довго не буде ладу. А чехам спочатку не обіцяли нічого, крім якоїсь ближче неозначеної „культурної автономії“, а проте вони приняли обсадження їх батьківщини німецькими військами з такою здисциплінованістю та з таким зовнішнім спокоєм, що самі німці пройнялись до них за це глибоким і щирим респектом. Типовим прикладом цієї взірцевої національної здисциплінованости був той поліцай, що стояв на ріжку Гуверової вулиці й Вацлавського майдану підчас вступу німецьких військ. Сльози йому текли по лиці, но подавав вказівні сиґнали, куди німецькі військові вози мають їхати. Так він витримав на своїй позиції аж до зміни, і так витримали в тих перших трагічних годинах і днях досі чехи, хто на якім місці був. Уздовж німецького поїзду чути було також чимало хлопячого свисту та криків „пфуй!“, але свистіла та кричала вулична юрба, **властиво-ж чехи показали дуже багато самоопанування.** Авжеж все залежить від того, якими очима дивитись на справу.

Це біланс першого тижня під німецьким протекторатом, нехай сирий, нехай суб'єктивний, — але для остаточного й цілком об'єктивного покищо ще нема ні потрібного душевного спокою, ні вистачального фактичного матеріялу.

Сіромаха.

Президент Волошин у Загребі.

Розмова през. о. А. Волошина з хорватським журналістом.

Загребський щоденник „Грватска Стража“ з 25. березня (ч. 71) приніс оце інтервю свого редактора з президентом Карпатської України о. д-ром А. Волошином:

ПРИЗД ІЗ БІЛГОРОДУ ДО ЗАГРЕБУ.

Президент Карпатської України о. д-р Волошин виїхав із Білгороду 22. березня вечором і відїхав залізницею у Шід, де заночував. На другий день відїхав у Загреб, куди приїхав учора (23. III.) вечором. Покищо замешкав у греко-католицькій семінарії.

Наш редактор сьогодні передполуднем, в 9. годині відвідав о. президента і розмовляв із ним довший час. О. Волошин передовсім заявив, що не буде давати ніяких політичних заяв та обмежиться лише до того, що сталося.

О. Волошин середнього росту, із священичим обойчиком, у довгій священичій реверенді, високого чола та проникливого погляду, став зараз живо і скоро говорити гарною українською мовою з наголосом карпатських українців. Із о. Волошином є його окруження з бувшим міністром внутрішніх справ д-ром Реваєм, який саме приїхав із Відня.

ПРЕОСВ. НЯРАДІЙ ЗАЛИШИВСЯ В ХУСТІ.

— Що є з крижевацьким владикою еп. Нярадієм? — було перше питання нашого редактора.

— У Хусті є досить мадярів. Як почули, що зближається мадярське окупаційне військо, потворили мадярські пробоєві відділи у самому місті. Зброю дістали від місцевого чеського війська, яке 14. III. ввійшло у склад німецької армії. Вночі 15. III. я перейшов із моїм окруженням із Хусту до прикордонного містечка Бичкова. Половина того містечка була в руках Карпатської України, друга половина є на румунській території. Перед самим відїздом розпрощався я з Преосвященним д-ром Нярадієм, який сказав, що залишиться на свому місці як апостольський делеґат та що не може залишити своїх вірних. Він жде лише приказу Апостольської Столиці. Це була моя остання розмова з владикою. Опісля я не чув про нього ні словечка. Гадаю, що йому не приключилося нічого злого, хоч мадярське радіо безпосередньо перед цими подіями безупинно цькувало проти єпископа, прозиваючи його ріжними згірдливими прізвищами і кидаючи на нього ріжні клевети. Ми дуже добре знаємо, звідки приходять ті клевети, тож за це і будуть клеветники відповідати. Єп. Нярадій не займався ніякою політикою. Його прислала Апостольська Столиця, щоб заопікувався вірними тієї країни, яка після окупації осередка греко-католицького єпископства в Ужгороді осталася без вищої церковної влади. Д-р Нярадій присвятився духовним справам із питомою йому ревністю. Обійшов усю країну, від парохії до парохії, від села до села. Потішав бідний нарід, проповідував і сповідав. Це було його одиноке завдання. До політичних справ не хотів і не міг вмішатися. Він для всіх був духовником і то без ріжниці на політичні погляди та на становище. Наслідки його святої праці зараз далися завважити в усій країні. Тому я надіюся, що ніхто не посміє кинутись на цього пастиря, бо він для нікого не був злий.

Коли так Преосв. Нярадій, як духовний пастир, стояв високо понад усяку політику, то — на жаль — годі те саме сказати про тих із тамтого боку, які всю свою акцію спрямували на політику.

ІЗ БУРХЛИВИХ ДНІВ.

— У „Пештер Льойді" помістили вашу заяву, в якій домагаєтесь автономії в межах Мадярщини. Про цю заяву висловився і граф Телекі, як повідомляє „Корієре деляя Сера".

— Ці бурхливі дні проходили ось-так: Мадярський премієр написав до мене листа за посередництвом епископа Стойки, в якому домагався від мене, щоб я передав мадярам владу у Карпатській Україні. Я відповів коротко, що влади рішуче не віддам нікому, одначе годжуся на переговори. Це самозрозуміле, що я був готов переговорювати, бо вже тоді німецькі війська ввійшли були до Чехії, а Словаччина проголосила свою самостійність. Так то ми опинились у неясному політичному положенні, що було дуже тяжке. В Будапешті є як професор університету д-р Иосиф Ілліш, якого дідо був українець-священик. 15. березня написав я до того професора листа, якого оригінальний концепт маю при собі. В цьому листі заявляю Ілешеві, що Карпатська Україна, як і Словаччина, проголосила свою самостійність. Як самостійна держава вона має право звернутися до сусідньої мадярської держави в справі переговорів задля признання влади Карпатської України та її сойму, який недавно вибрали. Коли Мадярщина признає ці умовини, **то переговори** можуть початися негайно.

У звязку з тим віділхали до Будапешту наші делегати: д-р Юлій Брящайко, наш міністр фінансів і д-р Микола Долинай, міністр здоровля. Мадярська влада коротко відповіла, що почата воєнна акція не може припинитися та що треба насамперед перевести окупацію. Так то замість переговорів, які я предложив, прийшла безоглядна сила. Мадярські війська масово входили до краю звідусіль. Що години приїздили по три поїзди, повні війська. Мадярські війська зажадали від чехів евакуації, тому наша влада залишилася без усякої охорони.

БЕЗВИГЛЯДНА ОБОРОНА

Щоб не дійшло до безладдя, ми мерщій зорганізували по селах на місце чеського війська військову організацію „Січ". Організацію переведено дуже скоро, бо в кожному селі зголошувалася не лише захоплена молодь, але і вояки, які служили активно. Ми хотіли рятувати нашу честь, хоч ми знали, що наш спротив такій силі буде даремний. Отже „Січ" одинока ставила спротив. Ще і сьогодні борються у верховинах східних Карпат і мадярська окупація не закінчена. Та відділам „Січи" тяжко боротись у проваллях без харчів і муніції.

Чеські війська розійшлися. Одні відійшли до Словаччини, другі до Польщі, треті в Румунію.

О. д-р Волошин вкінці заявив, що дістав дозвіл на побут у Загребі та що ще не рішився, що йому далі робити.

З польської преси.

„Звичайна комунікаційна справа".

П. Францішек Червіський помістив у „Політиці" (ч. 6 з 25-го березня ц. р.) велику статтю п. н. „Біляне зисків і втрат польської закордонної політики", статтю повну оптимізму, який випливає зі становища автора, що ціла низка чинників причинилася до того, що політичне положення Польщі покращало, а це безумовний наслідок дотеперішньої політики польського міністерства закордонних справ. У статті читаємо між іншим:

„Ще один чинник, що спричинив покращання положення. Український чинник. До недавна польська опінія уважала німецько-український союз за непохитну певність. Ми відносилися до тих тверджень завжди з великими застереженнями, імовірно тому, що ми знали трохи українську політичну думку. Сьогодні це ясна річ, що політика Німеччини на Підкарпатській Руси і її кінець мусів викликати поважне заломання надії на співпрацю з Німеччиною у тих українських чинників, що були досі найбільш фільо-німецькі. Треба мати надію, що поворот до польської орієнтації — єдиної правильної з українського погляду — останні події приспішать. На цих сторінках ми часто висловлювали думку, що польські й українські інтереси на терені Підкарпатської Руси з комунікаційних оглядів розбіжні. Сьогодні той терен, на якому були ті розбіжні інтереси, усувається в тінь. Замітимо у скобках, що хоробра оборона українських січовиків урятувала в деякій мірі честь мешканців б. Чехословаччини. Хоч це були наші противники — мусимо зняти капелюх.

„Роля польської преси в освітленні карпаторуської проблеми була на нашу думку замітно шкідлива. Коли своєю протинімецькою акцією опозиційна преса причинилася до підтримки боєвого духа в народі і не можна її односторонньо осуджувати, то надмірна вага, привязувана до закарпатської справи безсумніву утруднила реалізацію наших постулятів у справі Словаччини. Бо чужинцеві могло здаватися, що Польща до тієї міри боїться о. Волошина, що щоби позбутися того кошмару готова посвятити дуже багато. А тимчасом тут ішло про досить просту справу комунікації."

Нотуємо цей голос залишаючи його без якихнебудь наших коментарів.

„Нова програма" ґрупи „Політики".

В добі, коли польська преса розписується про необхідність національної консолідації, про потребу якогось політичного обєднання, ґрупа, що гуртується при двотижневику **„Політика"**, виступила з декляраціею (ч. 6 з 25-го березня ц. р.), в якій обстоює необхідність „політичної мобілізації".

„Мобілізація мусить мати два нерозлучні аспекти: персональний, тобто треба перейти до денного порядку над усіми спорами, колотнечами, кривдами і т. д. Бартель, чи Славек, Венда чи Квятковський, Міколайчик і Понятовський (беремо прикладово) тож усе великі патріоти. Можна і треба ставитися до них однаково, щоб тільки вони всі захотіли признати одноцілість провідництва і рівнорядність товаришів.

„Другий аспект програмовий, без якого персональна мобілізація була би новим сутінком фраз та забріханости. Програмову мобілізацію получимо з новою великою соціяльною і політичною програмою, якої від 1926-го року ми ані разу не чули: соціяльна програма що мусить зірвати з тупцюванням на місці, з гаслом „нема виходу", зліквідувати негайно і до решти безробіття і дати змогу повного розвитку усім віткам продукції. Політична програма, яка припинить усі зловорожо безрозумні протижидівські чи протиукраїнські витівки. Це добре для дітей гукати по вулицях про боротьбу одночасно з Гітлером, з жидами, українцями, большевиками і часом із власним урядом. Ясна річ, що треба завести засаду економії сил і якщо воюватимемо за честь і свободу народу, то цю боротьбу розіграємо так, щоб усіх дотеперішніх ворогів мати коло себе."

Це — каже ґрупа „Політики" — очевидні, ясні речі, що не дають поля до дискусії. І тому „Політика" просить усю польську пресу, щоб не дискутувала над тією декларацією, але передрукувала її. Від нас два запити: 1. Що справді нового в тій новій програмі? 2. Хто цю програму буде реалізувати?

Три можливости...

Питання: схід чи захід? — залишилося далі актуальне. Сьогодні, після того, як Німеччина захопила Чехію, заопікувалася Словаччиною, загорнула т. зв. „Мемельлянд", заключила договір про ненапад з Литвою і господарське порозуміння з Румунією, це питання таке саме невирішене, як було тоді, коли Судети перейшли під владу Райху. Куди піде Гітлер? На схід чи на захід? Це питання розглядає варшавське „АБЦ" у статейці п. н. „Схід чи захід у німецькій політиці".

„Увесь світ обсервує з напругою розвиток політики Третього Райху. Останні дні довели до політичного скріплення Німеччини на сході Европи. Завоювання Чехії, підчинення, своїм впливам Словаччини, захоплення Клайпеди, торговельний договір з Румунією — оце поодинокі етапи. В цих умовинах важко дивуватися, що не тільки в колах, які ближче цікавляться політикою, але серед ширшої публики найбільше зацікавлення викликає питання, який є глибший змисл останніх політичних ходів Німеччини. У політичних колах є двоякого роду погляди. Одні твердять, що останні ходи Німеччини, то етапи відвічного німецького „Дранґ нах Остен", що по теперішніх ходах прийдуть дальші, а в остаточному етапі тієї політики стоїть візія розбору Росії передовсім через відділення від неї України. Інші твердять, що німецькі ходи на сході мають тільки забезпечний характер, що це безпосередня підготова війни на заході, що це попросту забезпека східнього запілля.

„Перша, східня політика Німеччини мусіла би в короткому часі довести до зломання оси, бо забезпечувала би односторонні користи Німеччині зі шкодою Італії. І чим більше східня лінія скручувала би на південь, тим більше це нарушувало би безпосередньо італійські інтереси. Одночасно східня політика мусіла би довести до зудару Німеччини з Росією.

„Західня політика могла би довести до втримання оси принаймення у найближчому майбутньому. Вона давала би відповідні рекомпенсати південному союзникові і таким чином скріплювала би вісь. Але Італія, як це виявляє остання промова італійського короля, хоче зберегти мир і невідомо, чи рішилася б сьогодні на війну."

„АБЦ" твердить, що найближчі дні або навіть години виразно покажуть, в якому напрямі піде німецька політика, та передбачує ще третю можливість: останні успіхи так заморочили Німеччину, що дотеперішню тверезу політику, яку вона вела досі з таким успіхом, вона заступить політикою політичного містицизму, яка поже не Німеччину на здобування тріюмфів не оглядаючися на політичні наслідки.

У Святочному Великодному числі „ДІЛА".

буде окрема сторінка ЗІ СВЯТОЧНИМИ ПОБАЖАННЯМИ. Побажання до 15 слів коштує зол. 2.—, кожне дальше слово понад 15 слів по 20 сотиків. Замовлення приймає Адміністрація до 5. квітня ц. р.

Де мають подітися сотні українських родин?!

МАСОВО ВИСЕЛЮЮТЬ УКРАЇНЦІВ ІЗ ЗАКАРПАТТЯ.

На підставі розпорядку мадярської влади право громадянства мають тільки ті карпатські українці, які були тамошніми громадянами у 1918 році, перед переходом Карпатської України до ЧСР. Усі ті, які придбали чехо-словацьке громадянство після р. 1918 — **сьогодні позбавлені права побуту в Карпатській Україні.** Їх масово виселюють — невідомо тільки, куди їх виселити.

У самому Хусті залишилося більше ста українських родин, які — як неґромадяни мадярської держави — автоматично втратили право до праці. Їм грозить голодова смерть, крім того їм грозить у найближчих днях примусове виселення. Таких родин у цілому краю буде понад 500 або і більше. Це робітники й ремісники, колишні вояки УГА, урядовці, які перебувають у Карпатській Україні вже 20 літ, учителі, лікарі, судді, адвокати. Частина їх дістала була чеське громадянство у громадах, які належать сьогодні до Німеччини (Протекторату), через те вони нині німецькі громадяни. Німеччина вивозить їх, але чи дасть їм працю — невідомо. Зате ті всі, які дістали чеське громадянство на підставі багатолітньої приналежности до карпато-українських громад — усі вони втратили те громадянство і не прийняті до громадянства мадярського. Декому виплатили одномісячну платню — дехто і того не дістав і кожного дня чекає, що його можуть відставити до якоїсь границі, з тим, що та друга держава також тих людей не схоче прийняти, дарма, **що вони в ніякій політичній акції проти нікого з сусідів Карпатської України не були ніколи заанґажовані.** Багато з отих нещасних жертв останніх подій — це **галицькі уроженці.** Вони мають кревних і свояків у Галичині, але лякаються, що не дістануть права на від'їзд до Польщі.

Дістаємо в цій справі розпучливі листи вже з занятого мадярами Хусту, Сваляви і Перечина. Мадяри переводять „чистку" краю з усіх „непевних" елементів з великим поспіхом, не входячи у вартість окремих одиниць та їх особисті і родинні обставини. Вони безоглядні та ледви чи й москвофіли зпід стяґу Фенцика і Бродія зможуть залишитись, якщо прийшли туди після 1918 року.

Звертаємо цим увагу наших відповідальних політичних чинників, щоб зайнялись долею тих наших карпато-українських земляків, які мали б охоту переїхати на терен Польщі — бодай часово, поки сяк-так упорядкують свої відносини. У цій справі треба би мерщій порозумітись із польськими офіціяльними чинниками, даючи одночасно всі потрібні ґарантії, що річ іде тут виключно про харитативну діяльність, про поміч у людському нещасті, про те, щоб людей десь примістити та не збільшувати ними числа бездомних світових скитальців.

Січовики у Братиславі.

„Ґренцботе" з 23. ц. м. повідомляє, що до Братислави приїхав транспорт 420 утікачів із **Карпатської України,** в тому 370 мужчин, здебільша січовиків, 45 жінок і 5 дітей. Утікачами заопікувався начальник соціяльного уряду Німецької Партії інж. Мільбергер. У пізних вечірніх годинах відділ січовиків, зложений із 90 людей, відіхав у дальшу дорогу до Відня. У найближчих днях — подає „Ґренцботе" — також інші скитальці виїдуть до Німеччини.

Ця група втікачів приїхала під командою сотника штабу Карпатської Січі **Леоніда Клименка,** який віз із своєю групою бої в околиці Великого Березного. У тих боях згинуло кількох січовиків, 5 було важко ранених. Число легко ранених годі було устійнити.

КОМАНДАНТКА ЖІНОЧОЇ СІЧІ У БРАТИСЛАВІ.

Разом з утікачами зпід Великого Березного прибула теж до Братислави командантка жіночих відділів Січі у Сваляві, учителька торговельної школи **Єлисавета Кузьмівна.**

Вона носить, як і всі інші січовики, сірий січовий однострій. „Ґренцботе" містить теж світлину січовиків при збірці у Братиславі.

ЖАХЛИВІ ХВИЛИНИ У СВАЛЯВІ.

Один із січовиків оповів співробітникові „Ґренцботе" траґічні хвилини, що їх пережила Орґанізація Народньої Оборони у Сваляві. На залізничому свалявському двірці стояв цілий вантажний чеський поїзд, заповнений зброєю та муніцією. Чехи, зрозумівши, що програли гру, рішили все вивезти. Кількох комендантів Народньої Оборони звернулося до чеського командування із проханням залишити січовикам частину зброї. Чеські старшини було то погодилися передати два вагони зброї та муніції. Колиж січовики, не прочуваючи підступу, підступили до поїзду, чехи відкрили з усіх боків скорострільний вогонь по січовиках. Замість здобути зброю, багато січовиків знайшло там смерть.

ҐЕН. ПРХАЛЯ НЕ ДОПУСКАВ НІКОГО ДО СЕБЕ.

Чехи відмовлялися видати січовикам зброю. Із ґен. Прхалею не можна було говорити, бо він заборонив когонебудь до себе допускати. Ґен. Сватек обмежувався тільки до обіцянок. Січовики мусіли здобувати зброю з усіх боків на власну руку. До бою було рівно них 40.000 січовиків та без зброї вони були безсильні.

Як мадяри доходили до польської границі..

В тижневику „Вехуд" появили ся два репортажі з тих днів, коли польське військо і польські цивільні делеґації чекали на південному кордоні на прихід мадярського війська, що займало Карпатську Україну. Перший репортаж з пера Ст. Захаріясевича, другий Олександра Мединського.

„Польсько-чехословацька границя — пише п. Захаріясевич — була символом постійних неспокоїв, терти і несподіванок. Польща мусіла щораз пильніше берегти своєї границі, бо зараз за нею, особливо в останніх місяцях, оперували ріжні банди, що тривожили нашу людність. Також відділи Волошинівців і січовиків, особливо в останньому періоді перед розбором Чехословаччини, могли загрожувати нашим границям".

Потатим автор обєктивно передає свої враження з тих днів вичікування першої мадярської стежі у Лавочному.

Зате другий автор, п. О. Мединський, залюбки підкреслює свої розмови з „карпаторусами", що відпекуються від Карпатської України, від українства або говорять про „напади" січовиків. Та все-ж навіть пан Мединський не міг поминути мовчанкою постави січовиків, що боронили Карпатську Україну перед мадярами. „Мадярське військо — пише він — внаслідок важких теренових та атмосферичних умовин, **серед сутичок зі січовими стрільцями, поволі посувається** до границі. Особливо в области містечка Сваляви, у **віддалі 74 км. від нашої** границі, **натрапляє на помітний опір, який переломило** по кількох годинах завзятого бою. Навіть артилерія була чинна по мадярському боці".

Це дає нам уяву, як мадярам доводилося добувати Карпатську Україну, коли про це так пише автор, якому не можна закинути не то що прихильности до січовиків, але навіть обєктивности у підході до них та до Карпатської України.

В репортажі п. Мединського є згадка про те, що першим евакуаційним чеським поїздом з Карпатської України через Лавочне між іншими переїхала пані Б. Ваха, дружина високого достойника чеської жандармерії, полковника Вахи, що єдиний з чехів залишився вірний премієрові Волошинові, з яким виїхав на еміґрацію. Пані Ваха поранилася була у нещасливому самоходовому випадку і переїхала через Польщу до Чехії.

Самоуправні вибори.

ВИСЛІДИ ВИБОРІВ ДО ГРОМАДСЬКИХ РАД У СТАНИСЛАВІВСЬКОМУ ВОЄВІДСТВІ.

„Всхуд" з 26. ц. м. повідомляє: На терені станиславівського воєвідства відбулися вибори до 923-ох громадських рад. У 625-ох громадах дійшло до компромісу, там зголошено по одній виборчій листі і тому голосування не відбулося. До голосування дійшло тільки в 298-ох громадах. Підчас виборів поляки збільшили свій стан посідання на близько 10% мандатів. І так поляки здобули в повітах: долинськім — 291 мандатів (у 1934. р. мали 187), у городенськім — 304 (228), калуськім — 599 (348), коломийськім — 691 (409), косівськім — 212 (94), надвірнянськім — 515 (299), рогатинськім — 776 (616), станиславівськім — 757 (437), стрийськім — 443 (300), снятинськім — 141 (103), товмацьким — 777 (534), жидачівськім 435 (317).

У цих виборах, зокрема в повіті коломийськім і надвірнянськім, представники загородової шляхти здобули коло 230 мандатів. В інших повітах члени загородової шляхти здобули теж значну кількість мандатів.

ПРОТЕСТИ З ТЕРНОПІЛЬЩИНИ.

Пишуть нам з Тернополя:

З тернопільського повіту внесло виборчі протести коло 30 громад. Це знак, що наші села не дуже вдоволені з виборів.

ВИБОРИ ДО МІСЬКИХ РАД.

ПАТ повідомляє:

В неділю 27. ц. м. відбулися вибори до міської ради в Бережанах при участи 70% виборців. Поляки здобули 18 мандатів (ОЗН — 11, безпартійні — 7), жиди — 6 мандатів. Українці не здобули ніодного мандату. Поляки здобули два мандати більше в порівнянні з 1934. р. коштом українців і жидів.

Підчас виборів до міської ради в Бучачі українці здобули один мандат, поляки 14 мандатів, жиди 9 мандатів. Участь виборців сягала 75%.

У виборах до міської ради у Скалі над Збручем, що відбулися в неділю 26. ц. м., українці здобули 4 мандати, поляки 8 мандатів, жиди 4 мандати.

Транспорти німецьких військ до Лібії?

„Дейлі Телеграф" повідомляє, що від кількох днів просмик Бреннеру замкнений для цивільної комунікації. Згідно з вістками женевського кореспондента згаданого часопису через Бреннер переїзджають великі транспорти німецьких військ до Італії, а звідти до Лібії. Німеччина підготовляється ось-так — пише „Дейлі Телеграф" — до кольоніяльної війни. Одночасно кореспондент повідомляє з Женеви, що Німеччина сконцентрувала на швайцарському кордоні 200.000 війська. Німецькі кола пояснюють рухи німецьких військ справами прикордонних гарнізонів.

ЧЕСЬКИЙ ПОСОЛ В АРГЕНТИНІ ПЕРЕДАВ СВОЇ АГЕНДИ.

БУЕНОС АЙРЕС. ПАТ. Згідно з вказівками свого уряду чехословацький посол передав чехословацьке посольство в Буенос Айрес німецькій амбасаді і повідомив про це міністерство закордонних справ Аргентини. Одночасно німецька амбасада повідомила аргентинський уряд, що обіймає дипльоматичну репрезентацію протекторатів Чехії і Моравії в Аргентині і що бюра чехословацького посольства є частиною дипльоматичного представництва Німеччини в Аргентині.

—o—

АРЕШТУВАННЯ ҐЕН. ГАЙДИ, ПРОВІДНИКА ЧЕСЬКИХ ФАШИСТІВ.

„Дейлі Телеграф" повідомляє: Влада арештувала ген. Гайду та його прихильників за [illegible] крадіжку, що їх вони допустилися [illegible] у приватних помешканнях

Площа Сокола-Батька вивласнена!

Дістаємо до поміщення в „Ділі" відпис такого документу:

Wojewoda Lwowski.
L. OA. 36/82/2 ex 1939.

We Lwowie, dnia 24. marca 1939.

Zajęcie na stałe gruntów, użytkowanych przez Tow. Gimn. „Sokił-Bat'ko" we Lwowie.

Do
Towarz. Gimn. Sportowego „Sokił-Bat'ko"
we Lwowie,
ul. Ruska 20.

Na podstawie art. 2 ust. 1 i art. 55 oraz po myśli art. 22 § 1 rozporządzenia Prezydenta R. P. z 24. IX. 1934 o postępowaniu wywłaszczeniowym (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 776), jakoteż na podstawie wyniku przeprowadzonej rozprawy wywłaszczeniowej — orzeka Urząd Wojewódzki na wniosek Dowództwa Okręgu Korpusu Nr. VI. we Lwowie o zajęciu na stałe, na cele, związane z obroną Państwa na rzecz Skarbu Państwa (Zarząd wojskowy), wraz z przynależnościami następujących parcel gr. w gminie we Lwowie przy ul. Stryjskiej l. 45, objętych whl. 737 I., stanowiących własność zarejestrowanego stowarzyszenia „Krajewyj Sojuz Kredytowyj" we Lwowie, a użytkowanych przez Towarz. Gimn. Sportowe „Sokił-Bat'ko" we Lwowie: lkat. 1775/1 o powierzchni 45 a 32 m.²; lkat. 1777/1 o pow. 27 a 15 m.²; lkat. 1780/3 o pow. 9 a 38 m.²; lkat. 1784/2 o pow. 1 a 80 m.²; lkat. 1786/1 o pow. 87 a 63 m.²; lkat. 2025/1 o pow. 71 a 30 m.²; lkat. 2026 o pow. 98 a 01 m.²; lkat. 2027 o pow. 48 a 34 m.²; lkat. 2032 o pow. 1 ha 27 a 86 m.²; lkat. 2345/3 o pow. 4 a 42 m.²; lkat. 2346/2 o pow. 1 ha 12 a 17 m.²; lkat. 7247/2 o pow. 9 a 47 m.²; lkat. 1240 (parc. bud.) o pow. 8 a 74 m.².

Równocześnie zezwala Urząd Wojewódzki, na podstawie art. 56 (4) postęp. wywłaszcz., Dowództwu Korpusu Nr. VI. we Lwowie na niezwłoczne objęcie powyższych gruntów wraz z przynależnościami.

Odszkodowanie za zajęte nieruchomości ustalone będzie w terminie późniejszym, najpóźniej w ciągu 3 miesięcy od chwili objęcia nieruchomości.

Odnośnie do sprzeciwów wniesionych w toku postępowania przez Dyrekcję „Krajewyj Sojuz Kredytowyj" i Towarz. „Sokił-Bat'ko" zauważa się co następuje:

Stwierdzono, że operat wywłaszczeniowy wyłożony był do wglądu wraz z załącznikami w Wydziale V. tut. Zarządu Miej. w terminie dni 7 i że w ciągu powyższego terminu nie czyniono żadnych przeszkód w przejrzeniu operatu wywłaszczeniowego, zresztą zarzut ten jest bezprzedmiotowy, albowiem również w toku rozprawy wywłaszczeniowej udzielono stronom do wglądu operat wywłaszczeniowy.

Wywłaszczenie następuje w danym wypadku w interesie obrony Państwa, a odnośny w tym względzie wniosek Dowództwa Okręgu Korpusu jest miarodajny, wniosek ten jest również, w myśl art. 56 (2) postęp. wywłaszcz., wiążący odnośnie do potrzeby, przedmiotu i rozmiaru wywłaszczenia.

Od niniejszej decyzji służy w myśl art. 25 § 2 w związku z art. 56 (1) postęp. wywłaszcz. odwołanie do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, które podać należy przez tut. Urząd Wojewódzki w ciągu dni 7, licząc od dnia następującego po dniu doręczenia, jednakże ewent. odwołanie nie będzie miało ze względu na interes publiczny mocy wstrzymującej, a to po myśli art. 87 (4) rozporz. Prez. R. P. z 22. III. 1928 r. o postępowaniu administr. (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 341).

Wojewoda:
підпис.

Це письмо дістала Дирекція Центробанку як табулярний власник і Т-во „Сокіл-Батько" як ужитковець в годині 11-ій дня 27. ц. м.

Годину передтим військова влада перебрала цілу площу С.-Б. в посідання, наказуючи забрати з неї живий і мертвий інвентар до 48 годин.

Інтервенції в справі відомих подій.

Меморіял У. П. Р. до міністра внутрішніх справ. — Інтервенція посла Целевича.

Варшава, 27. березня.

Посол **Дмитро Великанович** відвідав Бережанщину, де зібрав багато матеріялів про останні, загально відомі події і зложив з них відповідний **меморіял у міністерстві внутрішніх справ.** Меморіял домагається **реактивувати всі припинені владою українські установи** і потягнути до відповідальности всі ті чинники, що зневажували український нарід і нанесли матеріяльну шкоду українському громадянству.

•

Дня 23. лютого ц. р. вплинула, як відомо, на руки премієра **Складковського** інтерпеляція того самого посла „в справі подій, які мали місце в **Залізцях, пов. Зборів** та отвертого листа 63 громадян до пана премієра". В цьому листі українські селяни, покликуючись на підписану премієром відповідь на попередню інтерпеляцію, заявили — як преса подавала, — що відповідь премієра не покривається з фактичним станом і домагалися нового слідства.

У звязку з тою новою інтерпеляцією, яка викликала в політичних колах сильне враження, 16. і 17. березня ц. р. зявилася в Залізцях **військова жандармерія**, що переслухує всіх підписаних під листом до п. премієра громадян.

Переслухують у першу чергу селян. Питають, хто дав ініціятиву написати того листа до премієра, хто його укладав, хто писав та хто ходив за підписами.

•

В минулу суботу — як „Діло" подавало за ПАТ-ом — премієр **ген. Складковський** прийняв на півгодинній авдієнції **посла Володимира Целевича**, що інтервенював у справі відомих подій у краю, зокрема останніх арештувань серед українців. Премієр обіцяв розглянути ті справи.

КТВ.

Чи Румунія займе східну частину Карпатської України?

Деякі пресові агенції і за ними теж деякі німецькі часописи, не кажучи вже про польські, принесли вістку, що минулої пятниці почалися мадярсько-румунські переговори про відступлення Румунії східної закутини Карпатської України. Таким чином залізнича сполука через Ясіня опинилася б виключно в руках Польщі та Румунії. Як подають на підставі інформацій, що наспіли до Варшави, Мадярщина виявила повне зрозуміння для цієї справи. З польського боку підкреслюють, що румунські домагання знаходять у Варшаві повне зрозуміння, бо вони скріплюють та поліпшують комунікаційні можливости з Румунією.

Зновуж „Дайтше Рундшав" з 26. ц. м. (ч. 71) пише, що **Мадярщина вже й передтим виявила зрозуміння для потреб Румунії і що цю справу готова вирішити тепер, коли українські відділи Січі, які досі трималися у східній частині Карпатської України, будуть здавлені.** З другого боку **Мадярщина висуває тепер на чергу питання мадярської меншини в Семигороді.** Урядових потверджень цих вісток досі нема.

—o—

Еміграційний уряд УНР про упадок державности Карпатської України.

Голова уряду УНР на еміґрації п. В. Прокопович переслав через Українське Пресове Бюро у Женеві комунікат-заяву у справі останніх подій у Карпатській Україні. Український національний уряд УНР на вигнанні з глибоким зворушенням довідався про ту ситуацію, яка витворилась у Карпатській Україні після вмаршу мадярських військ і про збройний спротив українців та з пошаною схиляє голову перед світлою памяттю всіх тих, які полягли на полі чести і слави. Одночасно еміграційний уряд УНР висловлює рішучо застереження щодо нинішнього правно-державного стану Карпатської України.

Повного тексту заяви не друкуємо з цензурних причин. Він надрукований у ч. 11. „Тризубу" з 19. ц. м. („Наша позиція").

—o—

Що писало „Діло" 50 років тому.

Четвер, 28. березня 1889.

ПЕРШІ УКРАЇНСЬКІ ТЕАТРАЛЬНІ ВИСТАВИ в ГАЛИЧИНІ.

В новинці читаємо:

„Для цікавих історії руської сцени подаємо на цьому місці деякі ширшим колам менше відомі подробиці. І так. Перші руські вистави відбувалися в нашім краю вже в 1849 р. у Перемишлі, в салі під „Провидінням". Руський дух, розбуджений пок. єпископом Снігурським у Перемишлі більше, як деінде під той час в Галичині, виявив тут найперше свою життєздатність. У Перемишлі грали: „Козак і охотник", „На милування нема силування" та інші. Першими аматорами, що виступали, були пп. Іван Б. тошинський, М. Полянський, панни Чайківська, Алексович, дві Льоренцівни (дочки диригента хору латинської катедри) та інші.

ЗУСТРІЧ ДВОХ КОРОЛЕВ.

Сан-Себастіяно, 28 березня. Вчора відбулася тут зустріч королевої Вікторії з королевою-реґентиною Христиною. Потім еспанська королева відвезла англійську королеву аж до Іруну на еспанській границі.

ЗМІНА НА РУМУНСЬКОМУ ПРЕСТОЛІ.

Букарешт, 28. березня. Розетті заявив у парламенті, що представить незадовго документ, на підставі якого кн. Вільгельм Гогенцоллерн зрікається румунського престолу у користь свого молодшого брата Фердинанда.

Представники українського студентства у през. Волошина.

„Грватска Стража" (ч. 71) з 25. ц. м. приносить вістку, що президент о. д-р А. Волошин перебуває в Загребі, у грекокатолицькій духовній семинарії і там прийняв 24. ц. м. представників українських студентських та освітніх організацій з Загребу на авдієнції. До президента Волошина зголосилися представники „Українського Студентського Товариства", Т-ва „Просвіта" та українського студентського Т-ва „Пробоєм". Між студентами більшість богословів, які студіюють у Загребі, але заступлені теж і інші факультети. Від студентів зложив привіт през. о. Волошинові студент медицини Евген Мацак та від Т-ва „Пробоєм" студ. Антін Івонюк. Одночасно відвідали през. Волошина представники установ бачванських українців.

Останні години самостійности Карпатської України.

БРАТИСЛАВА, 24. березня. Сюди приїхали деякі еміґранти із Карпатської України. Вони оповідають про останні дні свободи Карпатської України. Безпосередньо перед мадярською окупацією центральна праська влада іменувала ґен. Прхалю міністром внутрішніх справ. Премієр о. Волошин не міг того іменування признати, бо воно противилось автономії країни, яка вибрала свою владу зпоміж членів сойму. Так дійшло до напруження між Прагою й о. Волошином. О. Волошин не хотів признати Прхалі міністром. Чеські війська у Карпатській Україні не мали ні одного ліката і зрештою були слабо озброєні. Вони вже 24. III. заявили устами ґен. Прхалі, що входять у склад німецької армії і тому не будуть боронити Карпатської України. Рівночасно Прхаля почав переговорювати з мадярами, які вже стали зближатися до краю, щоб вони дозволили чехам на свобідну евакуацію. День перед тим, себто 13. III. вранці, дійшло в самому Хусті до завзятого бою між правильним чеським військом і піввійськовою організацією „Січ" яку чехи хотіли роззброїти. Чеські війська стріляли по вулицях міста дві години зі скорострілів, гармат та панцирних авт. Убили тоді 14 січовиків, але згинуло і кількох чехів. Влада Карпатської України інтервеніювала у ґен. Прхалі, щоб чехи припинили божевільний наступ на „Січ". Дійшло до такого порозуміння, що „Січ" віддасть зброю не чеському війську, лише українській владі. Ґенерал Прхаля навів це в умові з мадярами. Сталося ще і таке, що чеські війська на границі Словаччини в Перечині стріляли на січовиків. Самособою, що наслідком такої поведінки дійшло до великого огірчення на ґен. Прхалю, який вкінці залишився без одного вояка, бо його „військо" розбіглося на всі боки. Ще перед своїм відходом ґен. Прхаля дав зброю мадярам у Хусті. („Грватска Стража").

—o—

Нагле перервання переговорів

ЩО КАЖЕ БУРҐОС?

БУРҐОС, ПАТ. Переговори між урядом ґен. Франка і мадридською радою народньої оборони, що почалися в дійсности 11. березня і тягнулися до 25. ц. м., зірвано з огляду на неможливі умовини червоних. В останній хвилині національний уряд домагався від мадридських провідників негайного передання червоного летунства на доказ доброї волі. Тому, що переговори далі проволікано, ґен. Франко перервав переговори і повідомив про початок офензиви.

ЩО КАЖЕ МАДРИД?

МАДРИД, ПАТ. Авас повідомляє: Рада народньої оборони в Мадриді нав'язала переговори з урядом у Бурґосі на таких основах: Національний уряд признає територіяльну непорушність Еспанії. Цивільні і військові особи, які брали участь в боротьбі, не будуть підлягати репресіям. Всі проступки розглянуть трибунали. До 25 днів зможуть виїхати з Еспанії особи, які схочуть її покинути. Далі мадридський комунікат каже, що уряд у Бурґосі, який сам висунув більшість цих умовин, нагло перервав переговори. Уряд ґен. Франка зажадав негайного передання летунства червоної армії і то між год. 5. і 18-ою дня 25. ц. м. Народня рада повідомила, що не може виконати цієї умовини в такому короткому часі. Представники уряду в Бурґос дістали приказ негайно перервати переговори. Тому парляментарі комітету народньої оборони вернулися до Мадриду.

СЕН ЖАН ДЕ ЛЮЗ, ПАТ. З Мадриду повідомляють, що член ради народньої оборони і міністр справедливости Сами Адреа уступив зі свого становища.

КАПІТУЛЯЦІЯ БЕЗ НІЯКИХ УМОВИН.

РИМ, ПАТ. Стефані повідомляє: Переговори розбилися з огляду на невгнуте домагання ґен. Франка, щоби місто піддалося „без ніяких умовин". Тепер заговорять гармати, що можуть закінчити в льогічний спосіб боротьбу. Майбутність національної Еспанії вимагає, щоб ситуація була ясна і не залишала ніяких можливостей для міжнародніх інтриг.

ВЕЛИКА ОФЕНЗИВА НАЦІОНАЛЬНИХ ВІЙСЬК.

СЕВІЛЛЯ, ПАТ. На фронті Кордови в Андалюзії національні війська почали в неділю 26. ц. м. велику офензиву прорвавши фронт у кількох місцях. Національна армія під проводом ґен. Кеіпо де Ллано посувається швидко наперед стрічаючи незначний спротив. Кілька полків кавалерії національної армії здобуло слабо боронені позиції і пустилося в погоню за ворогом. Підчас битви цілі курені червоної армії вивішували білі прапори. До неволі попало до 10.000 полонених. Національні війська зближаються до головного міста провінції Хаен, що його перемінили червоні на важний стратегічний пункт.

ВІДОЗВА ҐЕН. ФРАНКА.

БУРҐОС, ПАТ. Радіо Насіональ подало в неділю двічі комунікат головної кватири національних військ і відозву до населення червоної Еспанії: Ви програли війну. Залишається вам піддатися. Національна Еспанія далі обіцяє пробачення, як про це говорилося у прокламаціях, що їх розкидали літаки, та у відозвах і радіо. Національна Еспанія буде великодушна для всіх тих, які не допустилися злочинів та яких обманули і втягнули до боротьби. За проступок не вважатимуть участи у рядах червоної армії ні приналежности до політичної партії. Поповнені проступки підчас панування червоних розглядатимуть трибунали. Буде божевіллям і злочином продовжувати далі боротьбу і пролив крови в обороні особистого положення кількох провідників. Якщо хочете оминути дальших нещасть і терпінь та охоронити невинних вояків перед смертю, вивісьте білі прапори і знайте, що будуємо велику Еспанію для всіх еспанців.

Зі судової салі.

ЗА НАМАГАНИЙ ПЕРЕХІД КОРДОНУ.

Перед городським судом у Кутах відбулася 25. березня ц. р. розправа проти Михайла Парасюка, студ. Торг. Академії у Кракові, Івана Марусика і Василя Симчич-Березовського, абс. однорічного торговельного курсу, за намаганий перехід границі.

Суд засудив підсудних на кару 4-місячного арешту з зачисленням тимчасового арешту від дня 22. 2. ц. р. Підсудних обвинувачував прок. Васерман, боронили адв. м-р Осип Па[illegible]ський та адвокатський аплікант м-р Петро Во[illegible]димир Ракочий.

Револьверовий атентат на англійського команданта в Палестині.

ЄРУСАЛИМ, ПАТ. Невідомі напасники намагалися виконати револьверовий атентат на британського команданта округи Тиверіяди. Стріли не поцілили. Військова влада перевела в цілому місті ревізії й арештувала 20 арабів, забороняючи покидати помешкання. Підчас військової акції в округах Гайфа і Самарія арештували 59 арабів.

Мадярсько-словацькі переговори

У СПРАВІ КОРДОНУ МІЖ КАРПАТСЬКОЮ УКРАЇНОЮ ТА СЛОВАЧЧИНОЮ.

БУДАПЕШТ, ПАТ. У вівторок перед полуднем приїхала до Будапешту словацька делегація під проводом віцеміністра закорд. справ Журковича. У проводі мадярської делегації є віцеміністр закорд. справ Ворнле. Як інформують з півофіційних джерел, ще у вівторок мало відбутись формальне засідання обох делегацій, у середу — мериторичні переговори. Завданням конференції є: визначити кордон між Карпатською Україною та Словаччиною.

СЛОВАЦЬКА ЗАЯВА.

БРАТИСЛАВА, ПАТ. Урядово повідомляють: Словацький уряд приняв мадярську пропозицію мирної ліквідації конфлікту, тому вислав до Будапешту комісію, яка дістала інструкцію перевести переговори в тім напрямі, щоб не нарушити границь Словаччини і не допустити до продовження збройного конфлікту.

Щоб запобігти дальшому проливові крови, словацький уряд погодився на перемиря, дарма, що мадярські війська ще не покинули словацької території.

СТАНОВИЩЕ НІМЕЧЧИНИ.

БЕРЛІН, ПАТ. В тутешніх політичних колах заявляють, що треба рахуватися зі зміною дотеперішньої границі між Карпатською Україною та Словаччиною. Німецька преса зовсім не згадує про словацько - мадярський конфлікт.

Дальші сутички на мадярсько-словацькім кордоні.

У СЛОВАЦЬКІМ НАСВІТЛЕННІ.

Як подає париська радіовисильня, зі словацьких урядових кол заявляють, що — не зважаючи на обіцянки мадярського уряду — мадярські війська і партизани знов нарушили кордон.

У МАДЯРСЬКІМ НАСВІТЛЕННІ.

БУДАПЕШТ, ПАТ. Урядово повідомляють: Словацькі війська нарушули кордон у трьох місцях: 26. і 27. ц. м. вони в однім місці обстріляли мад. граничну сторожу, у двох місцях заатакували П. 8 словаків згинуло, 7 попало в неволю.

Тому, що такі напади повторюються часто, шеф генерального штабу наказав відбивати їх з найбільшою енергією.

МОБІЛІЗАЦІЯ У СЛОВАЧЧИНІ.

БРАТИСЛАВА, ПАТ. Словацьке міністерство оборони наказало мобілізацію резервістів летунства і протилетунської оборони з річників 1932—1936. Як подають офіційно, ситуація на фронті у східній Словаччині незмінена; на деяких відтинках дійшло до дрібних сутичок.

ЯКІ БУЛИ СПРАВЖНІ СЛОВАЦЬКІ ВТРАТИ?

БРАТИСЛАВА. Словацька пресова агенція заперечує мадярський комунікат, буцімто мадяри знищили у Спиській Новій Весі більшу кількість словацьких літаків, та взагалі буцімто в повітряних боях над Павлівцями, словацьке летунство потерпіло великі втрати. Словацькі втрати не були більші, ніж мадярські.

ЖЕРТВИ СЛОВАЦЬКО-МАДЯРСЬКОЇ ВІЙНИ.

БУДАПЕШТ, ПАТ. Як подають урядово, підчас словацької летунської акції та словацьких атак на долину ріки Уг по мадярським боці згинуло 26 військових і цивільних осіб, ранено 55. Матеріяльні втрати ще не обчислені; поки що відомо лише, що згоріло 14 домів.

Мадяри взяли в полон 571 вояків — 360 словаків та 211 чехів.

Димісія литовського уряду.

ГЕНЕРАЛ ЧЕРНІЮС — НОВИМ ПРЕМІЄРОМ.

КОВНО, ПАТ. Уряд о. Міронаса подався до димісії; президент приняв димісію та поручив шефові генерального штабу ген. І. Черніюсові утворити новий кабінет. Який буде склад нового уряду — ще не відомо.

МІСІЯ ЛОЗОРАЙТІСА.

КОВНО, ПАТ. Рада міністрів рішила поручити тимчасово б. міністрові Лозорайтісові, який до тепер ще не обняв становища посла в Римі, справи звязані з литовсько-німецьким договором про відступлення Клайпеди.

Збірка на фонд зброєнь у Литві.

РАДІЄВА ПРОМОВА НАЧАЛЬНОГО ВОЖДА ЛИТОВСЬКОЇ АРМІЇ.

КОВНО, ПАТ. В понеділок вечором нач. вожд литовської армії ген. Раштікіс виголосив перед мікрофоном промову, в якій ствердив, що тепер Литва мусить приготовитися до того, щоб боронитися перед інґеренцією посторонної держави у внутрішні литовські справи. Знеохота і депресія — це найбільші вороги, з ними треба боротися. Литовці не вміють слухати чужого політичного розуму, вони мусять — коли це буде необхідне — збройно боронитися, мусять бути здібні до жертв.

Уряд починає збірку на фонд зброєнь — не є це демонстрація проти ніякої держави, лиш доказ, що Литва не піддасться без боротьби.

„Не кидаю цих слів на вітер" — закінчив свою промову ген. Раштікіс.

Нові військові декрети премієра Даладіє.

ПАРИЖ, ПАТ. У вівторок перед полуднем відбулося засідання французької ради міністрів. Прем. Даладіє подякував президентові за поїздку до Льондону, мін. Бонне зложив звіт про розмови переведені в Льондоні. Опісля премієр предложив президентові такі декрети:

1) Про збільшення ефективів маринарки.

2) Про зміну закону з 13. грудня 1933 про рекрутацію та організацію резерв армії.

3) Про збільшення скількости інжинірів і технічних урядовців у маринарці.

4) Про орґанізацію оборони пограничних громад.

5) Про кредити на промислову мобілізацію.

Чергове засідання ради міністрів відбудеться в середу.

Хто буде новим президентом?

П'ЯТЬ КАНДИТУР.

ПАРИЖ, ПАТ. 5. квітня відбудуться вибори французького президента. Офіційно висунено 5 кандитур:

Люсієн Голяр — б. міністр скарбу й маринарки,

Франсуа Петрі — міністр рільництва,

Тірі Кейл,

Жюль Рея — заступник предсідника сенату.

ТІ, ЩО НЕ ХОЧУТЬ КАНДИДУВАТИ.

Крім того різні кола висувають ще інших кандидатів, але ті не хочуть приняти кандидатури, а саме:

Жоннені — предсідник сенату,

Еріо — предсідник парляменту,

Шотан — віцепремієр,

маршал Петен,

Лебрен — теперішній президент.

НІМЕЧЧИНА НЕ ВИСИЛАЄ ВІЙСЬК ДО ЛІБІЇ.

РИМ. Стефані рішуче заперечує вістку, яку подав „Дейлі Телеграф", що буцімто німецькі війська з воєнним матеріялом перейшли Бреннер, щоб відплисти до Лібії.

РУМУНСЬКИЙ МІНІСТР ЗАКОРДОННИХ СПРАВ ВИЇДЕ ДО ТУРЕЧЧИНИ.

ЦАРГОРОД, ПАТ. Як подає тутешня преса, румунський міністр закордонних справ Ґафенку виїде у травні до Анкари з урядовою візитою.

МАНЕВРИ ШВАЙЦАРСЬКИХ ВІЙСЬК ОХОРОНИ ПОГРАНИЧЧА ПРОДОВЖЕНО.

БЕРН, АВАС. Союзна рада рішила продовжити на 1—2 тижні щорічні маневри військ охорони пограниччя та територіяльних військ.

ІТАЛІЙСЬКІ ВТРАТИ В ЕСПАНІЇ.

РИМ, ПАТ. Урядово повідомляють, що від початку війни італійці втратили в Еспанії 88 літаків — 75 мисливських, 11 бомбових та 2 розвідчі.

Італійських летунів згинуло 166 — 51 старшин, 57 підстаршин та 58 вояків. Італійські летуни зістрілили 903 червоні літаки.

РАДІЄВИЙ КОНФЛІКТ МІЖ НІМЕЧЧИНОЮ ТА БЕЛЬҐІЄЮ.

БРЮССЕЛЯ. Агенція Бельга оголосила такий комунікат: „Радіовисильня в Кельні надала в неділю авдицію в німецькій мові, в якій звернулася до бельґійців, що мешкають на пограниччі як до німців. Є це недопускальне вмішування у внутрішні справи бельґійського королівства".

ВИЇЗД БРИТІЙСЬКОЇ ТОРГОВЕЛЬНОЇ ДЕЛЕҐАЦІЇ ЗІ СССР.

В понеділок в год. пів до першої в ночі виїхала з Москви до Фінляндії британська торговельна делеґація під проводом віцемін. Гадсона, який перед виїздом дав інтервю бріт. журналістам.

Комунікат наркоміндєлу стверджує, що Гадсон у розмовах з Молотовим, Сталіном та Мікояном розглянув торговельні взаємини між обома державами.

ШЕФ БРИТІЙСЬКОГО ІМПЕРІЯЛЬНОГО ГЕНЕРАЛЬНОГО ШТАБУ ЇДЕ ДО ФРАНЦІЇ.

Шеф імперіяльного генерального штабу ген. Горт виїздить у вівторок на запросини марш. Ґамлена до Франції, щоб звидіти лінію Мажіно та деякі військові вправи. Йому товаришить місія, зложена з кількох вищих старшин ґенерального штабу.

21. РОКОВИНИ РУМУНСЬКОГО ПАНУВАННЯ В БЕСАРАБІЇ.

БУКАРЕШТ, ПАТ. В понеділок румуни святкували 21. роковини прилучення Бесарабії до Румунії.

НЕ БУЛО НІМЕЦЬКОГО ПРОТЕСТУ В КОВНІ.

КОВНО. ПАТ. Литовська телеграфічна агенція заперечує вістку, яка появилася у закордонній пресі: немовби німецький посол у Ковні зложив протест проти скріплення литовських зброєнь.

По широкому світі.

Підчас виборів до турецького парляменту перейшли всі кандидати народньої партії і 4-ох незалежних.

У виборах до конгресу в Колюмбії вибрано 75 послів з ліберальної партії і 43 з консервативної партії. До сенату звійшло 38 сенаторів з ліберальної партії і 19 з консервативної партії.

Віденські українці вшанували память борців за незалежність К. України.

ВІДЕНЬ, УПС. Вчора в неділю відбулася в Відні заходом Українського Національного Обєднання і студенстського товариства „Січ“, в греко-католицькій церкві св. Варвари панахида за поляглих в обороні Карпатської України борців. Після панахиди відбулася в українській домівці святочна академія.

—o—

Румунсько-німецький торговельний договір

МАЄ ЗВЯЗКУ З НЕДАВНІМИ ПОЛІТИЧНИМИ ПОДІЯМИ В СЕРЕДУЩІЙ ЕВРОПІ...

Румунський премієр дав представникові „Парі Суару“ інтервю, в якім заявив, що Румунія буде боронитися, хтоб її не напав. Дальше Калінеску підкреслив, що торговельний договір з Німеччиною не має звязку з недавніми подіями в Середущій Европі; він не має ніяких політичних клявзуль, є згідний з румунським законодавством та не може перешкодити Румунії у звязках з іншими державами.

—o—

Нац. війська без спротиву займають Естремадуру.

КАПІТУЛЯЦІЯ ЧЕРВОНОГО ЛЕТУНСТВА.

На північ від Маляґи та в Есремадурі нац. війська пішли в першім дні наступу 40 км. вперед, займаючи м. ін. Позоблянко та відомі копальні у Пенарої.

Частина червоних літаків перелетіла низько над нац. позиціями та піддалася нац. командуванню.

Коло 15 км. на південь від Толеда нац. війська також перервали червоний фронт.

—o—

Становище британійського уряду до анексії

КЛАЙПЕДИ ТА ДО НІМЕЦЬКО-РУМУНСЬКОГО ТОРГОВЕЛЬНОГО ДОГОВОРУ.

ЛЬОНДОН, ПАТ. У відповідь на інтерпеляцію віцемін. Батлер згадав про виміну поглядів з німецьким урядом напередодні анексії Клайпеди. Він признав, що ця подія незгідна з німецькими запевненнями з вересня минулого року; Анґлія не зложила в цій справі протесту, бо вона не була ґарантом клайпедської конвенції.

Коли посол Флечер запитав у палаті громад, чи німецько-румунський торговельний договір нарушує незалежність Румунії, Чемберлен відповів, що все залежить від виконання того договору, який має характер широкої програми. Румунія запевнила, що той договір не має політичних клявзуль, не нарушує господарської незалежности та не є звернений проти нікого.

—o—

Внутрішня позичка на розбудову летунства і протилетунської оборони.

ВАРШАВА, ПАТ. Покликуючися на закон про дотації на ФОН, рада міністрів рішила у вівторок випустити внутрішню позичку на розбудову военного летунства і протилетунської артилерії. 29. ц. м. розпорядок міністра скарбу означить умовини позички. Вона матиме 2 форми:

1. 5-процентові облігації на предявника по 100 зол; її замортизують у 15-ох роках,
2. 3-процентові бони по 20 золотих, що їх викуплять за 5 років по ціні 20 зол. Бони можна буде купувати за 17 золотих.

Субскрипція позички триватиме від 5. квітня до 5. травня ц. р.

Сумнівні цифри.

Час до часу в польській бруковій пресі зявляються ревеляційні цифри про успіхи т. зв. ревіндикації душ на Волині. Ми бачимо ріжні числа: 2, 10, 12 тисяч, а не так давно аж 200.000, себто яких 17—18 відс. усього українського населення Волині, а ще інакше кажучи — кожний 6-ий українець уже „ревіндикувався“.

Тут уже без докладних статистичних даних, а просто голим оком можна ствердити, що в числах ревіндикованих зайшли якісь помилки. Про ці помилки говорять ріжно. Навіть дехто з польського громадянства ставиться до них скептично. Інші отверто говорять, що ці цифри „роздуті“, а роздування їх має ріжну мету: або підбадьорити в цьому напрямі своє громадянство, або „заслужитися“ перед кимсь, або викликати моральну депресію серед громадянства українського.

Не входячи в питання доцільности подібного роздмухування цифр до очевидно фантастичних розмірів, звернемо лише увагу на те, що вони завжди походять з якихось скритих джерел і зявляться в бруковій пресі. В місцевих орґанах, як „Жице Католіцке“ і „Волинь“, ми згаданих цифр якось не зустрічали. Все каже за те, що вони походять від тої особливої волинської породи газетних донощиків, які не можуть не робити з мух слонів.

Та всеж коли подібні фантастичні цифри зявляються в українській, особливо популярній пресі, то це — треба ствердити — бентежить і пригнічує слабший елемент, зменшуючи його непохитність та відпорність. Не хочемо сказати, що українська преса взагалі не повинна інформувати про такі явища нашого життя, змальовувати дійсність та вказувати на небезпеки. Ні. Але треба ставитися до цифр брукової преси обережно та все подавати джерело. Інколи ліпше взагалі не подати деяких цифр, ніж подати сумнівні та причинитися осьтак до деякої психічної депресії серед наших людей.

З багатьох фактів, які кажуть, наскільки брукова преса перебільшує та штучно роздмухує звичайнісінькі явища, вистане вказати на один. Скільки-то гомону було в бруковій пресі про православного війта українця Бугрина на Рівенщині, який змінив віру й національність, буцімто потягнув за собою маси й обіцяв „навернути“ цілу ґміну! А що в дійсності? Відійшли від православя й українства згаданий війт, дорожник і ще кілька осіб. Зате національна свідомість мешканців Бугрина й околиць зросла після того незвичайно.

Отже Бугрин, як і інші подібні села, повинен бути для нас осторогою перед сумнівними, іноді зовсім неправдоподібними цифрами брукової преси.

В. О.

Присилайте передплату!

КОНАН ДОЙЛЬ. 10

Мумія число 249.

Щось живо рухалось по тій дорозі. Висока чорна постать йшла скоро в тіні живоплоту, вже приближувалась із страшною скорістю. Він розпізнавав чорні, кістляві руки та очі, що страшитимуть його в сні, доки житиме. Зрозумів небезпеку, крикнув зі страху і почав чим дуж утікати. Мав добрі ноги, але так, як того вечора, ніколи ще не біг. На пятьдесять метрів перед собою бачив уже червонаве світло докторового дому. Коли добігне, спасеться! Почувши за собою кроки потвори, оглянувся й побачив, що страшна потвора з вогнистими очима сягає за ним рукою. Закричав із жаху і напружившй останні сили, кинувся вперед. Добігши до дверей, замкнув їх за собою на ключ і впав знеможений на крісло у передпокою.

— Господи Боже, Сміте, що з вами? — крикнув Петерсен, що появився у дверах свого кабінету.

— Подайте мені трохи горілки.

Доктор зник і за хвилинку вернувся зі склянкою віскі.

— Ви справді потребуєте її — сказав, коли його приятель випив поданий напиток. — Що з вами сталося? Ви блідї наче полотно.

Сміт встав і повільно віддихнув.

— Вже мені покращало — сказав. — Ніколи я ще не пережив такого жаху. Коли дозволите, Петерсене, переночую у вас, бо мені булоб неможливе виконати ще раз цю дорогу цієї ночі.

Доктор допитливо поглянув на нього.

— Безперечно! Тут спатимете, коли ви собі бажаєте. Скажу пані Бернеєвій, щоб приготовила для вас кімнату. Але поясніть мені...

— Ходіть зі мною до вікна, покажу вам, що зі мною сталось.

Увійшли до передпокою, звідки було видно алею, освітлену тепер місяцем.

— Їй Богу, Сміте, — сказав Петерсен, — щастя, що я вас знаю як людину-абстинента. Але що вас могло так налякати?

— Зараз вам скажу. Але де воно поділось?. Ось, погляньте, там, там... на закруті вулиці...

— Так, бачу. Не мусите мене так щипати в руку. Великий, худощавий хлопчище. Але це мені ще всього не пояснює... Боже мій, ви тремтите наче лист.

— Маю на те причину. Я був би дістався в кігті чорта. Але ввійдімо до вашого кабінету, оповім вам цілу пригоду.

Увійшли до кабінету і тут при світлі лямпи, склянці вина Сміт оповів свому приятелеві в тім самім порядку, як одна за другою йшли всі ті події, що творили дивний ланцюг від того вечора, коли він знайшов Белінґема зомлілого.

— Ось і маєте всю ту історію — сказав кінчаючи своє оповідання — це жахливе й неймовірне, але це правда!

Доктор Петерсон сидів хвилинку без слова й з виразом жаху.

— Я не чув іще в житті щось подібного — сказав вкінці. — Ви оповіли мені про факти, тепер я радо хотів би почути які висновки ви з цього виводите.

— Що ви про це думаєте?

— Насамперед я хотів би знати вашу [illegible]ку. Ви передумували вже над цілою подією, я ще не мав часу.

— У подробицях безперечно є ще [illegible] непевного, але головні точки зовсім ясні. Белінґгем відкрив при своїх студіях орієнтальних мов чортівську тайну: як оживити мумію, можливо тільки ту, яку мав. Того вечора, [illegible] він зімлів, мабуть робив першу пробу і [illegible] на те чорне, ожилене тіло потряс його [illegible] вою системою. Коли він очуняв, назвав себе [illegible] нем. Життя, яке він вернув своїй мумії, [illegible] очевидно дочасне, бо часто бачив я її в [illegible] фагу непорушну наче кусень дерева. Очевидно він мусить знати засіб, як можна [illegible] смерти. Будучи власником такої жахливої [illegible] ни, він подумав очевидно, що він може [illegible] стати її для виконання своєї помсти. [illegible] чому він зрадив Лієві свою тайну, але [illegible] добрий християнин — рішуче відмовив [illegible] співучасть, з цього повстала сварка і [illegible] лосив, що відкриє своїй сестрі правдиві [illegible] тер Белінґгема. Цей хотів перешкодити [illegible] в цьому і тому післав на нього мумію. [illegible] раніше він попробував зниищити подібним [illegible] собом свого товарища Нортона, [illegible] вався. Це тільки якась щаслива пригода [illegible] його сумління не обтяжують тепер два [illegible] Тепер коли він знає, що я знаю його тайну [illegible] спробував позбутись і мене. Знав, що я [illegible] вас і використав цю нагоду. Я щасливо [illegible] ред кігтями тієї потвори, Петерсене, [illegible] тато не хибувало і ви знайшли б мене [illegible] нього на [illegible] вашої хати.

(Дал[illegible])

НОВИНКИ

29
БЕРЕЗЕНЬ

СЕРЕДА

Ст. ст. 16. березня 1939.
Савина, Юліяна, Трохима.
Лат. Кирила.
Сонце: схід — 5.08, захід — 17.51.
Місяць: схід — 11.38, захід — 2.10.

Завтра: 30. березня. Четвер.
Ст. ст. 17. березня 1939.
Олексія, чоловіка Божого.
Лат. Кирина.
Сонце: схід — 5.06, захід — 17.52.
Місяць: схід — 12.52, захід — 2.51.

— **Скрипковий концерт Івана Ковалева,** вихованця віденської Академії, відбудеться заходом СУПРОМ-у в неділю 2. квітня ц. р. в год. 19.30 у малій салі Лисенка. При фортепіяні Надія Білинька-Лаврівська. В програмі: Барвінський, Венявський, Гендель, Мендельзон, Моцарт-Крайзлер і інші. 659 —3

— **Пригадка.** Загальні збори кооп. Лікарська Самопоміч відбудуться в середу, 29. березня 1939 в год. 7. вечором в домівці Укр. Лікарського Товариства, Львів Підвалля 7, І. **Надз. Рада.**

— **Княжна з Крилоса,** теракотова фігурка роботи арт. різьб. А. Павлося, як гарна памятка із крилоських розкопів, повинна находитися в кожній українській хаті. Набути її можна в ціні 1 зол. в Музею НТШ і РШ, Союзному Базарі й кооперативі „Вогні" у Львові. Ввесь дохід на дальші розкопи в Крилосі. 677

— **Шевченківський концерт** уладжує 29. ц. м. в руханковій салі дівочої школи ім. Т. Шевченка при вул. Мохнацького. Початок концерту в год. 18. (6 вечором). Вступ за добровільними датками. Хором диригує проф. М. Колесса. У програмі сценічні картини з історії козацтва.

— **Радіоконцерт піяністки Дарії Каранович-Гординської.** Наша відома піяністка Дарія Каранович-Гординська гратиме у віденській радіовисильні 30. ц. м. у рямках вечірнього концерту. Частину, що в ній грає наша землячка, передаватиме теж від 23—24 год. „Дойтчляндзендер". Вечірній концерт у Відні починається в год. 22.30. У програмі нашої піяністки: Ґлазунова „Варіяції фіс-моль", Нижанківського „Мала сюїта" і Скрябіна „Етюд фіс-моль".

— **Гостре стріляння в Замарстинові.** У днях: 1, 3, 5, 12, 13, 15, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 24, 26, 27 і 29. квітня ц. р. відбудуться на військовій стрільниці в Замарстинові військові вправи з гострим стрілянням. Загрожена полоса буде обставлена окремими стійками, яких накази мусять слухати всі прохожі.

— **Припинила діяльність Сокола у Скоморохах.** ПАТ подає, що влада припинила діяльність сокільського гнізда у Скоморохах пов. Сокаль за „стосування безоглядного послуху й терору супроти своїх членів". Як відомо одним з головних завдань Сокільської Орґанізації є вимагання найбільшої дисципліни серед своїх членів.

— **У доповненні до звідомлення з Ювилейних Загальних Зборів „Сільського Господаря"** подаємо, що через помилку пропущено у ньому привіт від Високопреосв. Митрополита Кир Андрея. Пізніше прийшло ще багато інших привітів, у тому також від „Нассус-у" в Бельгії.

— **Нове кіно у Львові** повстало при вул. Личаківській 99 і зветься „Патрія".

— **Процес за зловживання в залізничій дирекції.** В понеділок 27. ц. м. почався перед судом у Львові розправа за зловживання в персональнім рефераті залізничої дирекції у Львові. На лаві підсудних засіли: Тадей Мйончинський, б. урядовець дирекції і д-р Блїндер, адвокатський аплікант. Акт обвинувачення закидає підс. Мйончинському, що він за намовою підс. Блїндера довів до безправного перенесення Маріяна Гумановича зі Станиславова до Львова, приняв до залізничої охорони робітника Кондзьола і переробив три дати. Підс. Блїндер відповідає за намову до закинених Мйончинському злочинів та неправні інтервенції в урядах. З цієї співпраці підс. д-р Блїндер — каже акт обвинувачення — осягнув за 10 місяців 7.000 зол. Підс. Мйончинський признав, що мав денно коло 50 таких інтервенцій як д-ра Блїндера і не міг знати, чи хто з них дістає за це гроші. За час свого кількалітнього урядування не було ніодної справи на кількадесять тисяч, щоб не було 10—15 інтервенцій. Далі признає, що на 1.000 подань у справі посад, поладнували позитивно ледви одно подання.

— **Львівська хроніка.** Поготівля мусіло дати поміч Антонини Рибець, якій зять підчас суперечки відрізав майже цілу горішню губу. — 28-літня Юлія В. жінка урядовця ПКП напилася денатурату, щоб покінчити зі життям. Причиною самогубства родинні непорозуміння. — Поліція арештувала в суботу 25. ц. м. міжнародного злодія Е. Ляховського з Бродів, який минулого тижня обікрав у готелі Жоржа адв. Б. Цігофера зі Станиславова на шкоду 180 зол., Л. Фройденштайна в готелі Ню-Йорк на шкоду 650 зол., артиста Маріяна Рентґена в готелі Варшавськім на шкоду 1.470 зол. Вкінці зайшов до готелю „Брістоль", але там йому не повезло, бо портієр викинув його з готелю. Арештований був раніше готелевим портієром і знав, що готелева служба дуже занята між год. 7. і 9. рано. Тому в тому часі приходив до готелю, входив до отвертої кімнати і забирав гроші та біжутерію гостей, які на хвилину вийшли з кімнати.

— **Краєва хроніка.** У Язлівці пов. Бучач Єронім Лозинський наїхав на 5-літнього Мечислава Рубенського, який розторощив собі череп. Прокуратор наказав слідство. — У Сваричеві пов. Долина підрізав собі горло 53-літній Петро Рибчак. Причиною самогубства нервовий розстрій. — В Мишині пов. Коломия повісилася 30-літня Параска Вінтонюк. Причиною самогубства була невилікувальна хороба.

— **Землетрус в Австралії.** В багатьох містах північно-західної Австралії відчули в неділю 26. ц. м. сильний землетрус. Багато домів зарисувалося. Покищо нема вісток про розміри катастрофи.

— **Смирненські килими з Німеччини.** В Чорному Лісі (Шварцвальд) у Німеччині віддавна цвіте килимкарський промисл. Недавно вернулася туди одна німка з Туреччини і привезла з собою цінні зразки славних смирненських килимів, які тепер виробляти муть у Німеччині. Жіночі організації у Чорному Лісі рахують на поважні збути своїх виробів за кордонами Райху.

— **Великанський підземний гараж.** У глибині 10 метрів під садом на Рассель Сквер у Льондоні будують тепер великий підземний ґараж, який зможе примістити до 850 самоходів одночасно. Ґараж матиме електричну вентиляцію й освітлення, що зробить з нього знамените схоронище на випадок летунського нападу. Цей ґараж як схоронище помістить 7.700 осіб.

— **Посадник, що проковтує риби.** У бельгійському містечку Крамон є дивний звичай, що нововибраний посадник мусить випити келих води з живими рибами. Цей звичай, що його зберігають від століть, походить з того часу, коли громадяни Крамон підчас облоги мусіли пити воду з рибного ставу. Так посадникові пригадують його обовязок засобити місто у свіжу воду.

— **Туреччина розбудовується.** Від кількох літ у Туреччині йде гарячковий будівельний рух. Держава, міста і сільські громади конкурують між собою у ділянці будови новочасних публичних будинків та приватних домів. Цей рух найсильніший в Анкарі, Смирні і Стамбулі. Державний скарб видав у 1937-ому році на будову публичних будівель коло 10 мільйонів турецьких фунтів.

— **Стратили 6 злочинців на електричному кріслі.** У стейтовій вязниці в Колюмбії (Південна Кароліна) у Злучених Державах, стратили на електричному кріслі шістьох злочинців, які в грудні 1937 р. підчас намагання втекти убили капітана Сандерса.

— **Звертають вівці і худобу.** В останніх днях Франція звернула національній Еспанії 30.000 овець та 6.000 штук худоби, що їх забрали зі собою червоні підчас своєї втечі до Франції з Катальонії.

— **Страйк перед 3.000 роками.** „Ревю де Франс" оголосив текст відчитаного єгипетського папируса, що його віднайшли в одній з пірамід під Люксором. Папірус походить зперед

1.200 літ перед народженням Христа. Тоді за часів панування фараона Рамзеса III. розрослось місто Теби над Нілем. По другім боці Нілю находилася дільниця померших. Робітники, які працювали в дільниці померших, застрайкували в 20-ім році панування Рамзеса III. та окопалися за мурами піраміди Тутмозіса III. Причиною страйку були погані харчі. Страйк тривав цілий місяць і скінчився тим, що робітникам признали більші харчеві пайки.

— **Похід у газових масках.** На закінчення XVIII. конґресу комуністичної партії робітники промислових підприємств у Ленінграді зорганізували демонстраційний похід у газових масках. В поході взяло участь понад 25.000 робітників.

— **Коринтський канал засипаний.** Плавба по коринтськім каналі перервана, бо підчас сильної бурі обсунувся беріг каналу, та ушкодив кілька кораблів. Одно французьке судно й одно грецьке затонуло. Як відомо, коринтський канал перетинає коринтський Істм та лучить Еґейське море з Йонським.

— **Летунська катастрофа.** Безпосередньо по старті літака Дуґляс з летовища в Оклягомі в ночі зі суботи на неділю літак упав з невідомих причин на землю. З членів залоги врятувався летун і двох пасажирів. У катастрофі згинуло 8-ох пасажирів.

Спорт.

30-ЛІТТЯ У. С. Т. „ПОДІЛЛЯ" В ТЕРНОПОЛІ.

У. С. Т. Поділля в Тернополі, що репрезентує тут український спорт, святкує 30-ліття свого істнування. Початки Поділля виводяться від Спортового Кружка учеників б. української державної гімназії в Тернополі. Спортовий рух почався тут у 1908 р., назва „Поділля" прийшлася 1909 р. В істнуванні У. С. Т. Поділля можна відрізнити 3 періоди: 1) від 1909—1914 р., коли воно істнувало при гімназії. 2) 1921—1929 рр. коли воно істнувало більше силою традиції, без виразної правної форми, або як самостійна дружина, або як секція „Сокола" і 3) рр. 1929—1939, як окреме статутове товариство.

Ювилейне свято „Поділля" мало початися ще минулого року великим турніром українських спортових клюбів, але тоді ПВіФВ. відмовило площі. Тому Видїл У.С.Т. „Поділля" приготовив на 26. ц. м. ювилейну академію в салі „Міщанського Братства". Одначе старосттво відмовило дозволу, мотивуючи відмову спершу тим, що з правного боку Поділля не може святкувати 30-літнього ювилею, бо було затверджене в 1929 р., а потім тим, що на день 26. березня не може дати дозволу з якихсь інших, незнаних причин.

Тут варто замітити, що коли в 1937 р. польське спорт. товариство „Кресы" святкувало 30-ліття свого істнування, то воно не виводило початку свого істнування від дня затвердження його владою, але від р. 1907, коли воно істнувало при польській гімназії в Тернополі, в додатку деякий час як тайне товариство (див. альманах „Кресів" 1937 р.).

Замість ювилейної академії відправив 26. ц. м. в „середній" церкві о. Ратич богослуження за інтенцію Т-ва та панахиду за померших членів. Підчас панахиди співав хор під проводом п. Менцінського. На богослуження прибули члени Видїлу під проводом голови „Поділля" інж. М. Никифорука, члени Т-ва та кількох старших громадян. Причиною слабої фреквенції було те, що богослуження почалося в год. 7. рано. **осмон**

ВІДБИВАНКА.

Україна — ТШЛ 1:2 (15:12, 12:15, 11:15).
Україна — Дрор II 0:2 (13:15, 12:15).

КОПАНИЙ МЯЧ.

Степ — Ґевдза 1:0 (1:0). Товариські змагання закінчилися скромною перемогою Степу, для якого ворота здобув Гоцінц.

Театри.

Великий Театр.

Вівторок 28. III. год. 7.30 „Маскарада".
Середа 29. III. год. 7.30 „То більше як кохання".
Четвер 30. III. год. 7.30 „Маскарада".
Пятниця 31. III. год. 7.30 „Маскарада".
Субота 1. 4. год. 7.30 „День без брехні".

Театр Рімнородностей.

Вівторок 28, середу 29, четвер 30, пятницю 31. 3. і суботу 1. 4. вистав нема.

Український Театр ім. І. Котляревського.

ЛЬВІВ — ЛЕВАНДІВКА:
28. III. „Цариця Грузії".
29. III. „Зоря над Почаєвом".
Дня 3. і 4. квітня гратиме театр у Львові в салі „Новостей", вул. Сонашна ч. 23.

Український Народній Театр ім. М. Садовського.

НЕМИРІВ:
28. III. Гетьман Полуботок.
ЯВОРІВ:
29. III. Пісня Бескиду.

Український театр Йосифа Стадника (сеніора).

ГУСАКІВ:
28. III. Чорноморці.
29. III. Сіссі

КІНА.

АМІР: „Украдене життя" з Єлисаветою Бергнер.
АПОЛЬО: „Білий мурин".
АТЛЯНТИК: „Небезпечна любов".
БАЙКА: „Поверх всіще" і додатки.
БАЛТИК: „Предивна брехня Ніни Петровни".
ВАНДА: „Ню-Йорк—Сан Франціско", „Архельовай".
ҐРАЖИНА: „Сиґнали".
ЕВРОПА: „Ґунґа-Дін".
КАСІНО: „Великий вальс" із Люїсою Райнер.
КОПЕРНИК: „Три серця".
МАРУСЕНЬКА: „Лист до матері".
МЕТРО: „Втікач з Сен Кентін", „Подвійне весілля".
МІРАЖ: „Арена життя".
МУЗА: „Царівна Снігурка".
ПАКС: „Личенько" (Шерлі Темпль) і кольоровий додаток.
ПАЛЯС: „Суєц" (Льорета Ювнг, Анабеля, Тирон Павер).
РАЙ: „Велика грішниця" з Полею Неґрі.
РІЯЛЬТО: „Вередлива есспадієнтка" (Даніель Дар'є).
РОКСІ: „Лікар гарних жінок" і додатки.
СВІТ: „Гайді", „Жертви великого міста".
СВЯТОВИД: „Помпіара", „Князь Іґо".
СТИЛЕВЕ: „Ґібральтар" і ревія.
ТОН: „Експрес на індійському шляху", „Бейт".
УТІХА: „Пригоди Робін Гуда".
ХИМЕРА: „Наша чвірка".

ФОТОПЛЯСТІКОН:
(пл. Марійська ч. 5)
„Світова виставка в Шікаґо в 1933 р."

ЛЬВІВСЬКЕ РАДІО.

Вівторок, 28. березня 1939.

7.00 Ранішній динник, 7.15 Музика з пл., 8.00 Для шкіл, 8.10 Орх., 8.50 Ранішні вістки, 11.00 Для шкіл: „Вечерта ігла" вид. для старших дітей, 11.15 Дж. Скот-Вуд, композитор, віртуоз, диригент, пл., 11.57 Сиґнал, 12.03 Полуднева авд., 14.00 Шуберт, пл., 14.20 Батьківський порадник, 14.45 Господарські вістки, 14.50 Біржа, 14.55 Програма на завтра, 15.00 Мандрівники на Марса, гутірка для молоді, 15.15 Радіотехнічні новини, 15.20 Орх., 16.00 Пополудневий динник, 16.05 Господарські вістки, 16.20 Фіз.-госпід. актуалії, 16.30 Спів. ресітал Ірн. Дитова з супр. форт., 16.50 Жуки-гнійники мають твердий панцир, 17.00 Флет. форт., 17.25 Про польські торги, 17.35 В пісні по краю, 18.00 Біжучі вістки з міста та провінції, 18.05 Гутірки зі слухачами, **18.20 Значіння плекання шовкопрядок у малоземельнім господарстві, в українській мові виг. інж. Лідія Колтунюківна,** 18.30 Для робітників, 19.00 Розр. концерт, орх., спів, 20.35 Веч. динник, метеорологічні вістки, спорт, програма на завтра, 21.00 Симф. концерт, орх., хор, сопран, сопрано, 22.00 Атенські мандрівки, Ґеймсовська [illegible], 22.35 Форт. 22.55 Інформ. авд., 23.00 Ост. вістки, 23.05 Закінчення програми.

Середа, 29. березня 1939.

7.00 Ранішній динник, 7.15 Музика з пл., 8.00 Для шкіл, 8.10 Добридень наймолодшим, „Туруль король карпатської пущі", 11.00 „Про св. Кінгу" для молодших дітей, 11.25 Музика з пл., 11.57 Сиґнал, 12.03 Полуднева авд., 14.00 Симф. музика з пл., 14.45 Господарські вістки, 14.50 Біржа, 14.55 Програма на завтра, 15.00 Концерт для молоді, орх., спів, 15.25 Спортова гутірка, 15.55 Сальон. орх., 16.00 Пополудневий динник, 16.05 Господарські вістки, 16.20 Вишколювання дівочої молоді у нових промислових заняттях, 16.35 Великопісні пісні, хор, 17.00 За тип нової людини, 17.15 Концерт фр. музики, 18.00 Біжучі вістки, 18.05 Музика з пл., 18.30 Гутірка про мову, 18.40 Сучасна жінка, 19.00 Розр. концерт, орх., мецосопран, тенор, 20.35 Веч. динник, метеорольоґ. вістки, спорт, програма на завтра, 21.00 Шопенівський концерт, 21.30 Фрагмент із невиданої повісти К. Шимановського, 21.50 „Сон Геронтіюса" фрагм. орат. Едв. Ельґара, солісти, хор, орх., 22.55 Інформ. авд., 23.00 Ост. вістки, 23.05 Закінчення програми.

Четвер, 30. березня 1939.

7.00 Ранішній динник, 7.15 Музика з пл., 8.00 Для шкіл, 8.10 Музика з пл., 8.50 Ранішні вістки, 11.00 Муз. поранок для всенародних шкіл, 11.25 Орхестра, пл., 11.57 Сиґнал, 12.03 Полуднева авд., 13.00 Концерт бажань, 14.45 Господарські вістки, 14.50 Біржа, 14.55 Програма на завтра, 15.00 „Потвора" оповідання для дітей, 15.15 Клопоти та ради, 15.30 Орхестра, 16.00 Пополудневий динник, 16.05 Господарські вістки, 16.20 „Карловаті" репортаж для села, 16.40 Органовий ресітал, 17.10 Годинник співає, 17.20 Авдиція, 17.25 Італійські любовні пісні з 16. століття, музика, спів, 18.00 Біжучі вістки, 18.05 Для села: Наводнювання ріллі у малоземельнім господарстві, Комунікати Рільн. Т-ва, музика з пл., 18.30 Мартин Будзіш учить кашубські діти, 18.47 Монтуємо звук. тижневик, 19.10 Розр. концерт, орх., спів, гавайська гітара, ксильофон, вібрафон, 20.40 Веч. динник, метеорольоґ. вістки, спорт, світовий комунікат, програма на завтра, 21.00 Спів. ресітал Едв. Бендера, 21.20 Театр Уяви: Вбивство за кулісами, сцен. Л. Фішера (Данія), 21.50 Протипольська пропаганда за кордоном, 22.00 Форт., 22.30 Пластичний огляд, 22.40 Спорт, 22.45 Сучасна театр. режисерія, 23.00 Ост. вістки, 23.05 Закінчення програми.

ЗАКОРДОННЕ РАДІО.

Вівторок, 28. березня 1939.

БЕРЛІН 19.00 Розр. музика, 20.10 Веселі мельодії, 21.00 Танк. музика, БІЛГОРОД **18.50 Нар. музика,** БУДАПЕШТ 18.30 Орх., 19.30 „Отелльо" оп. Верді, ВІДЕНЬ 18.50 Сучасна музика на пер. інструментах, **19.50 Українські вістки,** 22.20 Політ. огляд, 22.35 Популярна музика, КОПЕНГАГЕН 20.00 „Баядера" оп. Кальмана, ЛІЛЬ 21.00 „Тереса" оп. Массенета, ЛЬОНДОН РЕДЖ. 20.15 Німецький комунікат, МОНТЕ ЧЕНЕРІ 21.00 „Ріґолетто" оп. Верді, МІЛЯНО 21.00 „Фіґарове весілля" оп. Моцарта, ПАРІ ПТТ 21.30 Фестіваль Дебюсі, РАДІО ПАРІ 19.15 Форт., 21.30 Камер. музика, 22.30 „Дон Кіхот" на осн. Сервантеса, з муз. Томасія, РИМ 17.15 Квінтет, 19.00 Комунікати в різних мовах, 21.00 Симф. концерт, 22.15 Розр. музика, пісеньки, СОФІЯ 18.00 Популярна музика, 20.55 Рос. романси, 21.25 Легка музика, 22.00 Танк. музика.

Середа, 29. березня 1939.

БЕРЛІН 18.00, 19.45 Розр. музика, 20.10 Мельодії з Відня, БІЛГОРОД 20.00 Гумор, 21.00 Вок. концерт, БУДАПЕШТ 17.10 Скрипка, 17.10 Джез, 19.00 Форт., 22.20 Циг. музика, ВІДЕНЬ 18.00 Концерт, орх., сопран, 17.40 Пісні й музика, 18.20 Шведські нар. і дитячі пісні, **19.50 Українські вістки,** 20.10 Кабарет, 22.30 Орх. ол., ДРОЙТВІЧ 19.30 Твори Мусоргського, ДАЙТШЛЯНДЗЕНДЕР 21.10 Репортажі з цілого світа, ЛЬОНДОН РЕДЖ. 18.00 Для дітей, 20.15 Німецький комунікат, МІЛЯНО 17.15 Скрипка, 19.20 Розр. музика, 22.30 Віол., РАДІО ПАРІ 18.05 Орх., 21.30 Концерт козацького хору, 22.00 Розр. програма, РИМ 17.15 Танк. музика, 19.10 Арабська мельодії, 21.00 „Борис Годунов" оп. Мусоргського, СОФІЯ 18.00 Популярна музика, 18.45 Форт., 19.15 „Кавалерія Рустікана" оп. Масканьї.

Четвер, 30. березня 1939.

БЕРЛІН 17.00 Давня і нова форт. музика, 19.45 Веч. гомін, БІЛГОРОД 20.00 Нар. пісні, БУДАПЕШТ 18.00 Форт., 18.50 Циг. музика, 22.40 Комунікати в різних мовах, ВІДЕНЬ 18.30 Розр. музика, 19.30 „Веселі жінки з Віндсору" ком. оп. Ніколяи, ДАЙТШЛЯНДЗЕНДЕР 10.00 Нар. пісні, 18.00 Озера тисячі крокодилів, гутірка, 18.30 Спів, форт., 19.15 Орх., 21.10 Сопран, арфа, ЛЯҐТІ 19.20 Хор, ЛЬОНДОН РЕДЖ. 21.15 Концерт фільг. орх., МІЛЯНО 21.00 „Пори року" орат. Гайдна, ПАРІ ПТТ 20.30 Соната д-дур Генделя, РАДІО ПАРІ 21.30 Симф. концерт, РИМ 19.10 Арабська музика, 21.00 Симф. концерт, СОФІЯ 18.45 Пісні, 21.30 Легка музика, 22.00 Танк. музика.

Радіокутик.

АНГЛІЙСЬКА РЕВІЗИТА ФРАНЦУЗЬКОГО ПРЕЗИДЕНТА.

Президент французької республики Альберт Лобрен, має дня 21. п. м. прибути до Льондону, щоб зревізитувати англійську королівську пару. Льондонська телевізійна стація має надати емісію з привиття англійським королем президента Лобрена на двірці Вікторія та спільний їх відїзд до Букингемської палати.

БЕРОМІНСТЕР НЕ ЧУТИ.

Припускають, що відбір швайцарської радіостанції в Бероміністер заколочує одна з совітських радіостанцій, яка працює на тій самій хвилі. Досі три совітські радіостанції працювали на тій самій хвилі, що й Бероміністер не перешкоджуючи собі взаємно. Щойно у січні п. р. появилися заколоти, що правдоподібно спричинено обільшенням сили одної з тих станцій. Тому, що радіостанція в Бероміністер не може мирно полагодити справу заколоту, справу спрямовано до МУР-у, що має зайнятися нею та провірити й устійнити, яка зі совітських радіостанцій є джерелом заколоту.

ТЕЛЕВІЗІЯ В АМЕРИЦІ.

12 американських радіостанцій має намір піднести свою силу з 50 на 500 кв. Заінтересовані кола гадають, що така зміна оплатиться радіофонічним товариствам, тому що покищо американська телевізія не є ще конкуренцією для радіофонії. Американський радієвий промисел також не сподівається якоїсь наглої зміни у потребах на радієві апарати, як це сталося свого часу зі заміною німої фільми на звукову. Хоча видатки звязані з американською телевізією доходять вже до 10 міліонів долярів, всеж радіо має ще добрі вигляди на довший успіх.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ".

Львів, 28 березня 1939.

1 кг. масла дес.	3.35
1 кг. масла бочк.	3.40
1 л. молока	сот. 17—18
1 кг. яєць	зол. 1.—

Тенденція на все вдержана.

Подяка.

Почуваюся до милого обовязку зложити щиро-сердечну подяку Високоповажному Пану Докторові Богданові Макарушці за незвичайно дбайливу і повну самовідданої посвяти опіку в часі моєї довгої і дуже тяжкої недуги та приверненя мені здоровля і сил.

Юлія Заячківська.

ОПОВІСТКА.

Ширші сходини членів Молодої Громади 30 березня н. р. (в четвер) год. 19.30 вислухають реферату п. Ред. Івана Витвицького про **„Велику недостачу".** Вступ для членів і введених ними гостей, за відомом одного члена Ради Товариства. Заповіджена на день 28 березня н. р. (вівторок) **дискусія** над рефератом п. інж. Андрія Палія про національну гендлю не відбудеться.

Замість вінка на могилу Дорошко Сетрійки і Шингра бл. п. **Омеляна Радзикевича,** наїського декана й пароха Вепремів Великої складає 25 золотих на „Українську Шкільну" Родина Мармашів у Завадові.
678

КУПНО — ПРОДАЖ

КОВДРИ, ПОСТІЛЬ — Зеніт, Львів, Казимирівська 5. Найдешевше бо в пасажі. 6—20

МАШИНИ писальні Адлер, українсько-польські, дешево продає Ірашкевич, Львів, Тоболовського 19, тел. 246-85. 671 1-2

ПІЖАМКИ шовк. попел. 3.90, найтанші витині і фільдекос., суконки, убрання, плащики по ревеляційних цінах. „Світ Дитини", Львів, Сикстуська 2. 667 1-2

ШУКАЮТЬ ПРАЦІ

ФАХІВЕЦЬ шукає рільної господарки на власний рахунок або спілку у Ве. Отцій, близько міста або залізниці, до Адм. під „Агроном". 670 1-2

МЕШКАННЯ

ДО ВИНАЙМУ кімната умебльована, цілке утримання, Боцюркова, Шептицьких 14, І. 647 3-4

РІЖНІ

ПРОПУКЛИНОВІ БАНДАЖІ, гумові, черевні, ниркові, проти усування матки за ґарантією виконує відоме УКР. ОРТОПЕДИЧНЕ ЗАВЕДЕННЯ ІВАНА УГРИНА Львів, вул. Вірменська ч. 15. 2741 4-7

ВІЧНІ ПЕРА направляє найкраще „ПРЕЦИЗІЯ", тепер Шайноги 1. 617 1-8

СТАРУ ҐАРДЕРОБУ мужеську міняю на наймодніші бельські матеріяли. Телефон 270-25. 669 14

ОГОЛОШЕННЯ

КОМУНІКАТ РАДИ К. Л. К.
ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ
Карпатського Лещетарського Клюбу

відбудуться 30. квітня 1939 р. в год. 11 передполудне у домівці Філії К. Л. К. Львів, вул. Руставського 22, III. п.

Порядок нарад:

1. Відкриття Загальних Зборів.
2. Відчитання протоколу попередних Загальних Зборів.
3. Звідомлення Ради К. Л. К.
4. Звідомлення Контрольної Комісії.
5. Вибір Голови.
6. Вибір 4 членів Ради і 3 заступників.
7. Вибір Контрольної Комісії.
8. Назначення висоти членської вкладки.
9. Внесення і запити.

672 **Рада К. Л. К.**

Redaktorzy: d-r Iwan Nimczuk, Iwan Kedryn-Rudnyćkyj Wydawca: Spółka Wyd. „Dilo", Lwów. Z drukarni S-ki Wyd. „Dilo", Lwów, Rynek 10.
Редактори: д-р Іван Німчук, Іван Кедрин-Рудницький. Видає Видавнича Спілка „Діло" З друкарні Вид. Спілки „Діло", Львів, Ринок 10.